

Glasilobčine Lukovica **Rokovnjač**

Avgust 2005, letnik 7, številka 7

***Povežimo Slovenijo:
predor Trojane je odprt***

P
R
E
S
S

program iz
rdnja
/ Republiki
venij

Trojane
2931 m

NA PRAGU JESENI

Koledarsko poletje se preveša v jesen. Poletne dogodivščine, potovanja, utrinki bodo kmalu postali samo še spomini. Tudi v naši občini je bilo poletje kar zanimivo, saj je to tudi čas, ko se odvijajo različne prireditve na prostem. V poletnem času je tako bila organizirana že druga kolesarska dirka za Veliko nagrado občine Lukovica, ki je bila s pomočjo organizatorjev, sponzorjev in veliko ljudi, ki so prostovoljno sodelovali pri dirki, spet zelo uspešna. Pozitivne kritike je bilo slišati tudi med tekmovalci, ki so prišli iz različnih koncev Slovenije. Ne zgodi se namreč velikokrat, da jih na startu oziroma na cilju pričakata prava pravcata pojedina in veliko ljudi dobre volje. Dogodek, ki je močno zaznamoval tole poletje, je bil tudi izlet v St. Lambrecht, ki je, kar se tiče števila udeležencev, močno presegel vsa pričakovanja. Preživeli smo prijeten dan, spoznali nekaj novih ljudi, se pogovorili in poveselili. In seveda ne smemo pozabiti na otvoritev novega predora na Trojanah, ki je imel razsežnosti pomembne pridobitve za vso Slovenijo. To je le nekaj utrinkov letošnjega poletja - o vseh treh dogodkih si lahko več preberete v Rokovnjaču, ki ga držite v rokah. Nastela sem nekaj večjih dogodkov, seveda pa to še zdaleč ni vse, kar se je v tem času zgodilo. Župan je sprejel najboljše učence osnovne šole, praznovali smo diamantno in zlato mašo ... Tudi o tem pišemo v tej številki Rokovnjača. V tem poletju se je verjetno zgodilo še kar nekaj pomembnih dogodkov, o katerih pa v Rokovnjaču ne pišemo. Pišemo pa o vsem, o čemer ste nas obvestili, da se bo ali da se je zgodilo in pri tem ne delamo nikakršnih razlik ali izjem. Zato naj vas še enkrat povabim - sporočite nam, če se je v vaši bližini zgodilo kaj zanimivega, če ste organizirali kakšen dogodek ali če bi radi javno povedali, da vam je nekaj všeč in seveda tudi, če vam ni všeč.

Ob tej priložnosti pa seveda ne morem mimo dogodkov, ki so se zgodilo vsakemu posamezniku v teh dveh mesecih. Morda ste spoznali kakšnega zanimivega človeka, morda ste izgubili ljubljene človeka, mogoče ste se močno razveselili kakšne novice ali pa vas je kakšen dogodek močno prizadel. Vsak nosi v sebi takšne in drugačne spomine, ki nas zaznamujejo. Pustimo prijetnim spominom, da se v nas razživijo, razplamtijo in pozitivno vplivajo na nas in na ljudi okoli nas. Pustimo pa tudi žalostnim spominom, da se soočimo z njimi in jih prebolimo. Življenje je sestavljeno iz raznovrstnih drobnih dogodkov, večsah moramo le sami sebi pustiti, da se nam zgodijo. Želim vam čim plodnejšo jesen in veliko prijetnih spominov!

Urednica

VABILO NA DNEVA ODPRTIH VRAT POSKUSNEGA SADOVNJAKA - BRDO PRI LUKOVICI (3. in 4. september 2005)

V poskusnem sadovnjaku Kmetijskega inštituta Slovenije na Brdu pri Lukovici bomo v soboto, 3. 9., in nedeljo, 4. 9. 2005, že petič zapored organizirali dneva odprtih vrat. Obiskovalcem bomo pokazali, kaj in na kakšen način v sadovnjaku delamo, katere sadne vrste in sorte gojimo ter s katerimi temeljnimi in uporabnimi raziskavami v sadjarstvu se ukvarjamo. Poleg zagotavljanja kakovostnega in zdravega sadja je poudarek pri naši pridelavi skrb za ohranjanje pestrosti in vitalnosti živega sveta. Sadje pridelujemo v skladu z navodili za integrirano in ekološko pridelavo v sadjarstvu. Vrata bomo obiskovalcem na široko odprli v soboto, 3. septembra, ob 10. uri, ko bomo imeli tudi krajsi kulturni program. Za vse obiskovalce je oba dneva možen prost vstop med 10. in 16. uro. Večje skupine prosimo, da se vnaprej najavijo.

V okviru dni odprtih vrat bodo potekale naslednje dejavnosti:

- Strokovno voden ogled celotnega sadovnjaka, v katerem imamo predvsem jabolane, poleg njih pa še ostale sadne vrste: hruške, nashi, slive, češnje, ameriške borovnice, jagode ter drugo jagodičje.
- Strokovno voden ogled dela sadovnjaka, v katerem preizkušamo nove jabolne sorte.
- Razstava plodov poletnih in poletno jesenskih sort jabolk.
- Degustacija jabolk.
- Degustacija jabolčnega soka.
- Mini tržnica s stojnicami, kjer se bodo predstavila razna lokalna društva, podjetja in posamezniki (Aktiv podeželskih žena Lukovica, Turistično olepševalno društvo Lukovica, Čebelarstvo društvo Lukovica, Kmečki glas, ekološki pridelovalci, drevesničarji, ...).
- Prodaja jesenskih sort jabolk (gala, elstar).

Dodatne informacije dobite na telefonski številki 28 05 138 ali 72 36 733. *Vabljeni!*

Kmetijski inštitut Slovenije,
Oddelek za sadjarstvo in vinogradništvo

OBČINA LUKOVICA in Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve

vabita na naslednje prireditve ob občinskem prazniku:

IGRE BREZ MEJA

v nedeljo, 28. avgusta 2005, ob 14. uri v Trnjavi, organizator ŠD Krašnja

ODPRTJE RAZSTAVE "USTVARJALNI UPOKOJENEC"

organizator Društvo upokojencev Lukovica

v petek, 2. septembra 2005, ob 17. uri v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici

razstava bo odprta do nedelje, 4. 9. 2005, do 11. ure

SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

v petek, 2. septembra 2005, ob 19. uri v POŠ Janka Kersnika v Krašnji

OSREDNJA OBČINSKA PROSLAVA OB PRAZNIKU OBČINE LUKOVICA

v petek, 2. septembra 2005, ob 20. uri v Krašnji

V kulturnem programu bodo sodelovali: KUD Fran Maselj Podlimbarski,

Godba Lukovica, slavnostni govorniki - župan Matej Kotnik

- podelitev priznanj najlepše urejenim kmetijam in hišam v Občini Lukovica

- razstava Ex tempore 2005

RIBIŠKO TEKMOVANJE

v soboto, 3. septembra 2005, ob 7. uri na Kroharjevem bajerju, organizator Ribiška društvo Črni graben

SREČANJE LJUDSKIH PEVCEV, GODCEV IN IZDELOVALCEV DOMAČE OBRTI IZ SLOVENIJE TER RAZSTAVA EX TEMPORE 2005

"NA VASI JE LEPO, KO POD LIPO NA KANALU ZAPOJO"

v soboto, 3. septembra 2005, ob 14. uri v Krašnji

VIJUDNO VABLJENI NA VSE PRIREDITVE!

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 22. septembra, je 8. september.

županova beseda

Počitnice se kar prehitro bližajo koncu in napovedano "tropsko" poletje se je zares pokazalo le kot muhasto. Tako kot povsod drugod pa je delo teklo naprej tudi v naši občini. Prav gotovo je osrednji dogodek odprtje avtoceste čez celotno našo občino. To je tako finančno kot tehnološko seveda velik dosežek za našo državo. Za našo občino pa dosežen cilj desetletnih pogajanj, dogovarjanj, iskanj rešitev, vzporedne gradnje prenekaterih infrastrukture, pa tudi bolečih posegov v naš prostor. Seveda pa za občino kot tudi za prenekaterga občana to še ne pomeni konca, ampak bomo morali žal še nadalje iskati poti za rešitev prenekaterih problemov, ki še ostajajo. Menim, da bi ob pravočasnem reagiranju Darsa teh problemov ob odpiranju avtoceste ne bilo več. Tako pa bomo še kar nekaj časa, prepričan sem, da v nekaterih primerih tudi leta, iskali pravične rešitve. Tu so predvsem oškodovanci zaradi gradnje predorov na Trojanah, kjer so se rešitve začele kazati šele tik pred odprtjem predorov. Če se povrnem nazaj tja v 1995 leto, ko sem prav zaradi avtocestnih problemov tudi sam prišel v stik z Občino Lukovico, nevedoč da mi bo to spremenilo življenje, kar ni bil moj cilj, se moram spomniti vseh, ki ste sodelovali v teh letih s tem za nas vse tako pomembnim projektom. Spominjam se prvega mandata in tistih dolgih sej občinskega sveta, ki so trajale ob burnih razpravah do zgodnjih jutranjih ur. Župana Burje in predsednika Občinskega sveta Smrkolja, ter kasneje Andreja Burje, pa vseh takratnih svetnikov, ki so z veliko zagnanostjo poskušali iz danega dejstva, da je avtocesta položena v prostor, stvar obrniti nam vsem v prid. Včasih smo bili uspešni, včasih zelo, kdaj tudi manj. Ne morem pa mimo Komisije za spremljanje priprav in gradnjo avtoceste, ki je takrat pripravila strategijo in začrtala smer dela, ki traja še danes. Danes se marsikje sliši, da si je naša občina pridobila od avtocestnega programa največ v Sloveniji; ne vem, če je ravno tako, prav gotovo pa je, da nam uspehe marsikdo zavida in temu so pripomogli v prvi vrsti kar legendarni Janez Miklavc, pa potem Janez Hrovat, Franci Barlič, Milan Drčar in še drugi, ki smo se trudili, da bi izpuli iz tega bolečega posega v našo dolino tudi kaj za svoje kraje. Veste, so pa tudi ljudje, ki so razočarani, in so z avtocesto mnogo zgubili, mnoge rane bodo tudi ostale. Vsak se mora vedno truditi tudi sam zase, vedno in povsod, le tako lahko stopi na pot proti cilju. Vsem protagonistom tega zgodovinskega obdobja za Črni graben hvala v imenu Občine Lukovica in svojem imenu, z vsemi je bilo prijetno in častno sodelovati, naj bo tako tudi na poti k novim izzivom. Predvsem pa, kot že rečeno, moramo napeti vse sile, da rešimo še nerešene probleme in zacelimo čim več ran, ki so še ostale.

Seveda pa se je s tem posegom naše ozemlje zelo spremenilo, tu pa je tisto vprašanje, ki si ga in ga zastavljam tudi vam: Bomo gledali in objokovali včeraj, ali bomo to, kar imamo, izkoristili za jutri? Vsak župan mora biti na strani jutrišnjega dne, prav tako občinski svetniki in tako do zadnjega občana ...

Na Prevojah in v Šentvidu ter v delu Krašnje se menja vodovod. V jeseni je na vrsti tudi središče Lukovice. Tega se lahko veselimo, saj bo tako stari vodovod, ki je povrhu vsega še iz azbestnih cevi, ki so tudi krhke, zamenjan z novim zmogljivejšim

in kvalitetnejšim. Odgovornost za vodo je na enem od prvih mest, zato moramo gledati tudi naprej. Tako sem podpisal pogodbo za odkup zemljišča zajetja v Žirovšah, ki je tako v lasti Občine Lukovica, kar do sedaj ni bilo. To pa je prvi korak k ureditvi vodohrama ob zajetju, ki bo

omogočal zadostne rezerve vode za nemoteno delovanje sistema. S sodelovanjem sosednjih občin in Prodrika, ki je upravljalec, upam na čimprejšnji začetek gradnje. Vsem pa seveda, ki morate potrpeti zaradi prekopanih ulic in vrtov, se zahvaljujem za sodelovanje in razumevanje. Čut za skupno dobro je velika stvar, tisti pa, ki ga nimajo, pa upam, da ne bodo kdaj skusili nesreče, kjer bodo sami in se drugi ne bodo zmenili zanje. Vodovod se ne dela za lastno veselje, ampak ker vodo življenjsko potrebujemo in v prihodnje bo ta še bolj dragocena. Draga pa je že tako ali tako in tega se vsi zavedamo.

In vendar se je premaknilo! Urejajeta se križišči in cesta skozi Šentvid. Po dolgih, dolgih letih smo to prepotrebno nevarno točko premaknili v smeri izboljšanja varnosti in posodobitve. Tu ne bom našteval vseh žrtev, ranjenih in mrtvih, ampak se zahvaljujem vsem, ki ste k tej rešitvi konstruktivno pristopili z zavestjo, da delamo dobro. Tisto, kar se že kaže kot skoraj končano, vsaj meni pove, da bo lepo in koristno. Tisto, kar je bilo videti prej, se mi zdi, da je bilo tudi precej zanikrno. Šentvid in seveda tudi ostali kraji, ki so navezani na ti križišči tako dobivajo nekaj dobrega. Škoda, ker se to ni zmoglo prej. Za tiste, ki pa ne zmorejo sprejeti tega, in se z njimi ne da dogovoriti, naj iščejo naprej ... Morda bodo kdaj našli, kar iščejo, in česar jim primanjkuje.

Končuje se obnova Mlakarjevega grabna v Lukovici, tistega, ki je bil večkrat kriv za poplave. Finančno zajeten projekt omogoča varnejše bivanje v kraju, boljši pretok vode in pa možnost urejevanja trga na površini. Jasno je, da je treba najprej urediti podzemno infrastrukturo, šele nato se začne lahko urejanje centra.

Jesen bo prinesla tudi pričetek zaključnih del kanalizacije v Rafolčah in tako po pogodbi lahko upamo na zaključek del v naslednjem letu in priklop na čistilno napravo. To pa pomeni seveda boniteto, tako za zdajšnje uporabnike ČN kot tudi za nove.

Po izjavah Geodetske uprave bo jesen prinesla tudi odločbe o poimenovanju ulic in novih hišnih številkah v Lukovici, v Šentvidu in na Prevojah pa bomo začeli s postopkom določitve ulic in imen, kar bo prav gotovo še zanimivo. Vemo pa, da je to zelo potreben odlok, glede na neurejeno stanje,

ki ga danes poznamo. Za asfaltiranje so pripravljene tri daljše ceste in upam, da bo to v jeseni tudi storjeno.

Spet se nadaljuje obnova cerkve sv. Luka, čeprav nas je bilo zaradi rebalansa državnega proračuna kar strah, če se bo vse skupaj sploh nadaljevalo. S skupnim sodelovanjem se obnova tega pomembnega spomenika nadaljuje. Veseli smo lahko volje in pripravljenosti naših župnikov, ki skrbijo za našo sakralno dediščino. Obnovil se je tudi zvonik in streha v zvoniku na Zlatem Polju, kjer gredo čestitke krajanom, Občina pa je seveda v delu sredstev tudi pomagala, prav tako tudi pri obnovi notranjščine župnijske cerkve sv. Petra v Blagovici.

Za Blagovico pa seveda pričakujemo tudi projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja za gradnjo šole. V Krašnji se pogovarjamo o uresničitvi dveh večjih projektov, za katera sta že izdelana projekta in upam na sodelovanje in uspeh.

Kar nekaj je še teh manjših del in projektov, ki se vsakodnevno odvijajo, kot je obnova avle in sanitarij v KD Janka Kersnika v Lukovici in še mnogo tega.

Ob bližajočem se občinskem prazniku si zaželimo skupnega sodelovanja in razumevanja, ter da bi nam bila prihodnost naklonjena.

Hvala vsem (preko tristo se nas je zbralo), ki smo naredili lep dan, zares dan Občine Lukovica v St. Lambrechtu. Tako dogodki kažejo, da je v nas še želja in čut za skupnost in le tako zmoremo več!

☞ Vas
Matej Kotnik,
župan

**Čestitamo ob prazniku
občine Lukovica!**

☞ Uredniški odbor Rokovnjača

Avtokleparstvo - avtovleka KEPEC

Gotovo je že marsikdo izmed nas potreboval manjšo ali večjo pomoč na cesti, ko je doživel neljubi dogodek s svojim avtomobilom. Če so bile posledice težje, je bilo treba nujno poklicati tudi vlečno službo, da so odpeljali avto do servisne delavnice. Zato tokrat v naši gospodarski rubriki predstavljamo prav to obrtno dejavnost, ki tudi obstaja v naši občini. Oglasili smo se torej v Šentvidu pri Ivanu Kepcu, vedno nasmejanem avtokleparškemu obrtniku, ki rad svetuje in pomaga pri težavah z avtomobili. Pred mnogimi leti se je v Avtoservisu v Domžalah izučil za avtokleparja. Dokaj mlad se je iz Zaloga pod Sv. Trojico priženil v Šentvid, kjer je leta 1978 že začel s samostojno avtokleparsko dejavnostjo.

Na ugodni lokaciji na križišču z magistralno cesto je postavil primerno delavnico in jo z leti vse bolj opremljal. V njej sta zaposlena on in sin Aleš, v dolgoletni praksi pa se je pri njem izučilo tudi več vajencev.

Vsako leto popravijo kar precej karamboliranih avtomobilov, vendar se tudi tukaj razmere v zadnjem času spreminjajo. Avtomobili niso več takšni kot nekoč, vse več je plastike in elektronike, zato so popravila in rezervni deli zelo dragi, zavarovalnice in lastniki so večkrat pred dilemami, ali popraviti razbit avto ali ne. Seveda to vpliva posredno tudi na omenjeno avtokleparsko dejavnost. Pa vendar je dela vedno dovolj. Ko je avto po karambolu, po ravnanju na posebni

ravnalni mizi spet v prvotni obliki, ali po menjavi raznih pločevinastih ali plastičnih delov, blatnikov, streh, pokrovov motorja in drugih delov, ga je potrebno kar najbolje pobarvati. To se opravi v avtoličarski delavnici pri drugem obrtniku. Včasih pa je potrebno sodelovanje tudi z avtomehanikom za večja popravila motorja ali podvozja. V matični delavnici avto nazadnje spet sestavijo v celoto, od stekel, tapet, sedežev, električne napeljave, svetlobnih teles ter do vsega ostalega, tako da je avto kot nov.

Poleg popravil karamboliranih avtomobilov se ukvarjajo pri Kepčevih še z avtovleko, kjer so pogodbeni partnerji z AMZ Slovenije. Za to uporabljajo sodobno vlečno vozilo Iveco, ki ga lahko upravljata oba zaposlena. Posredovanje s tem vozilom po karambolu ali drugi nezgodi je hitro in enostavno, ker je opremljeno s hidravličnim dviznim platojem in prilagodljivim vitlom. Ivan pravi, da je s tem vozilom spoznal že marsikateri kraj Slovenije, ki ga sicer ne bi, saj ceste in nesreče ne poznajo meja.

Ivan Kepec je prepričan, da bo to dejavnost uspešno vodil naprej njegov sin, ko se bo sam čez leta upokojil. Čeprav je konkurenca huda, je vendar zdrava, ker le prilagodljivost in kvaliteta nekaj veljata. Vesel je, da se po dolgih letih ureja regionalna cesta s pločnikom in križišče ob njegovi delavnici v Šentvidu, za kar si je prizadeval, ko je bil še član KS Prevoje.

✍ Kamil Domitrovič

SPOROČILO ZA MEDIJE

Mreža kolesarskih poti v Ljubljanski urbani regiji

V Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije za obdobje 2002-2006 je vključen tudi projekt Mreža kolesarskih poti regije. Namen projekta je vzpostaviti celovito kolesarsko mrežo na območju občin Ljubljanske urbane regije. Projekt je razdeljen na tri faze:

1. Idejna zasnova kolesarskih povezav v Ljubljanski urbani regiji,
2. Priprava dokumentacije za označitev kolesarskih povezav,
3. Izvedba kolesarskih povezav, oblikovanje ponudbe in priprava informativnega gradiva.

Junija 2004 se je zaključila 1. faza projekta - Zasnova mreže kolesarskih povezav v Ljubljanski urbani regiji, v katero so se vključile vse občine Ljubljanske urbane regije. V tej fazi je bil na podlagi analize kolesarske infrastrukture v regiji in dogovorjenih kriterijev za oblikovanje kolesarskih povezav regije izdelana idejna zasnova kolesarskih povezav, ki je bila potrjena s strani vseh občin v Ljubljanski urbani regiji.

Aprila letos smo začeli z drugo fazo projekta - Priprava dokumentacije za označitev kolesarskih povezav, v kateri sodeluje osemnajst občin Ljubljanske urbane regije. V okviru te faze smo, tudi na podlagi pogovora, ki so ga imeli predstavniki RRA LUR s predstavniki Direkcije RS za ceste, pripravili predlog oštevilčenja za posamezne odseke, ki so vključeni v idejno zasnovo mreže kolesarskih povezav regije. Predlog oštevilčenja in rezultate pogovora s predstavniki Direkcije RS za ceste smo predstavili predstavnikom občin in turističnih društev v regiji na delavnici, ki jo je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije organizirala 9. junija 2005 na Pristavi v Podpeči pod Krimom.

Do konca letošnjega leta, ko se bo predvidoma druga faza projekta zaključila, bomo opredelili natančne lokacije tabel za označitev kolesarskih povezav in tabel s predstavitvami kolesarskih povezav, določili vsebino dopolnilnih tabel, pridobili soglasja za postavitve označb, naredili pregled tabel in pripravili naročilo.

✍ Vesna Resinovič

Sporočilo za medije

V torek, 21. junija 2005, je v Hotelu Mons potekala predstavitev že izvedenih aktivnosti v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007-2013. Predstavitev je podala Lilijana Resinovič, direktorica Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije. Drugi del srečanja so župani in predstavniki občin namenili razpravi o prihodnjih aktivnostih v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije (RRP LUR) 2007-2013.

Lilijana Resinovič, direktorica Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije, je predstavila že opravljene aktivnosti v okviru priprave novega regionalnega razvojnega programa za obdobje 2007-2013.

Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije 2007-2013: nadgradnja in izvedbene strukture:

Lilijana Resinovič je na srečanju poudarila, da sta osnovni izhodišči, na katerih temelji Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007 - 2013, nova kohezijska politika in Strategija razvoja Slovenije. Nov regionalni razvojni program za obdobje 2007-2013 izhaja iz obstoječega, še veljavnega razvojnega programa za obdobje 2002-2006, s pripravo katerega so občine Ljubljanske urbane regije začele pozno, in sicer na polovici programskega obdobja. Zaradi tega in drugih težav, večinoma povezanih z izvedbenimi strukturami, dobršen del programa ni bil izveden. Nov RRP LUR, h kateremu je do sedaj pristopilo 19 občin v regiji, bo ne glede na to, da bodo osnovne usmeritve, ki jih želimo z njim zasledovati, podobne kot so v še veljavnem regionalnem programu, upoštevali izkušnje iz preteklega obdobja in nastale spremembe v okolju.

Skladno s tem smo v Ljubljanski urbani regiji v preteklih mesecih organizirali številne posvete in delavnice, na katere so bile vabljeni ciljne skupine, z naslednjimi vsebinskimi sklopi:

- 2 Konkurenčnost gospodarstva regije,
- 3 e-Uprava,
- 4 Enake možnosti,
- 5 Kultura - priložnost konkurenčnosti,
- 6 Komunalna infrastruktura za konkurenčnost regije,
- 7 Ohranjanje narave,

8 Izzivi gospodarstva.

Rezultat teh posvetov in delavnic je neprečiščen nabor 61 projektih idej; da pa bi informacije, dobljene na delavnicah, čim boljše izkoristili, Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije v prihodnjih mesecih nadaljuje s posveti in individualnimi pogovori s partnerji v regiji, s ciljem, da v nov program vključimo projekte za katerimi stoji izvedbena struktura. Tako bodo v nov RRP sprejeti projekti za občine obvezujoči in tudi finančne postavke bodo znane vnaprej.

Prvi zapis Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije 2007-2013 bomo predstavili in dali širši javnosti v razpravo na razvojnem forumu, ki bo v mesecu oktobru. Želja občin in celotne regije je, kot je v nadaljevanju poudarila Lilijana Resinovič, da bi bil RRP LUR 2007-2013 dobro usklajen z nacionalnim programom, zaradi česar je treba uravnotežiti in uskladiti nacionalne in regionalne cilje. Prav tako pa je potrebno k sodelovanju pritegniti zasebni sektor.

Program dela: RRP LUR za obdobje 2007-2013

Zadnji del srečanja pa je bil namenjen razpravi za delo naprej oziroma za aktivnosti o RRP LUR 2007-2013. Razprava je potekala v dveh smereh:

- 1 kako vsebinsko izboljšati oziroma dopolniti program (kateri so torej prioritetni programi) in
- 2 kako izboljšati strukturno (organizacijsko) učinkovitost.

Glede določanja prioriternih programov so se udeleženci strinjali, da je vsekakor potrebno nadaljevati z že začetimi projekti oziroma med njimi določiti prioritete. V tej smeri bo potekala tudi glavnina dela v prihodnjih mesecih, saj bo potrebno precej usklajevanja, preverjanja in koordinacije. Z vidika strukturnih izboljšav pa so udeleženci podprli predlog Zakona o skladnem regionalnem razvoju, ki se nanaša na Svet regije, ki bi ga naj sestavljali župani ali predstavniki občin, ki bi jih potrdili občinski sveti. Svet regije, skladno s predlogom Zakona o skladnem regionalnem razvoju, sprejema vse ključne politične odločitve v regiji in seveda tudi s tem povezano odgovornost. Med pristojnostmi sveta bi naj bilo tudi odločanje o regijskem sofinanciranju posameznih projektov, spremljanje dela nosilcev posameznih projektov in zastopanje regije navzven.

✍ mag. Lorena Korošec

 Dodatne informacije, kjer se lahko dogovorite za celotno gradivo s srečanja oziroma dobite dodatne informacije o projektih RRA LUR: mag. Lorena Korošec, Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), svetovalka direktorice, Linhartova 13, 1000 Ljubljana, telefon: 01/306- 19-05, telefaks: 01/306-19-03, e-pošta: lur@ljubljan.si, lorena.korossec@ljubljan.si.

S tiskovne konference Občine Trzin

28. julija je Občina Trzin na tiskovni konferenci predstavila trenutne naložbe, načrte in težave, s katerimi se srečujej.

Župan Anton Peršak je povedal, da se je v zadnjih mesecih zamenjala skoraj četrtina občinskega sveta zaradi nezdržljivosti funkcije in podjetniške dejavnosti svetnikov. Predstavil je najpomembnejše naložbe, in sicer posodobitev in spremembo koncepta solske kuhinje (v njej se bo sedaj kuhalo tudi za vrtec), zamenjavo oken v vrtcu Žabica, v načrtu je zamenjava sekundarnega voda v nekaterih ulicah, v dveh letih načrtujejo izgradnjo parkirišč v Mlakah, čaka jih še otroško igrišče in tudi rekonstrukcija Mengeške ceste, v načrtu je tudi dom upokoencev, ki naj bi začel delovati leta 2007 (letos bo na voljo nekaj varovanih stanovanj). Spregovoril pa je tudi o težavah z gradnjo nekaterih s prostorom neskladnih objektov, problem je tudi promet.

Povedal je, da se občina trudi za vse vrste oblik sodelovanja z okolico, ki je zaživel predvsem na področju Podjetne regije. Storjen pa je tudi pomemben korak, in sicer naj bi občine Trzin, Mengeš, Vodice, Lukovica, Moravče in Komenda ustanovile skupen organ upravljanja za inšpekcijo in nadzor (gradbeni posegi, okoljske kršitve, mirujoči promet). Skupni organ bi začel z delom 1. februarja 2006.

✍ Marta Keržan

Na podlagi 10. člena Pravilnika o stipendiranju (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/99) Občina Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2005/2006

1. člen

Razpišejo se 4 štipendije za šolsko leto 2005/2006, in sicer dve za dijaka in dve za študij na fakulteti.

2. člen

Prosilci morajo prijavi na razpis priložiti:

- a) dokazilo o vpisu v tekoči letnik šole oziroma fakultete;
- b) dokazilo o učnem uspehu zadnjega letnika predhodnega izobraževanja;
- c) potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije;
- d) potrdilo upravnega organa (dokazilo) o stalnem prebivališču v občini Lukovica;
- e) življenjepis;
- f) dokazila o dohodkih oziroma prejemkih družinskih članov za preteklo leto:

- odločbe davčnega urada o odmeri dohodnine družinskih članov kandidatove družine;
- odločbe o odmeri davka iz dejavnosti;
- potrdilo delodajalca o bruto plači za obdobje zadnjih treh mesecev za starše, ki v preteklem letu niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev;
- potrdilo izplačevalca dohodkov oz. prejemkov za družinske člane, ki niso zavezanci za plačilo dohodnine v RS;
- potrdila o letnih zneskih preživnin;
- potrdilo izplačevalca o izplačanih bruto pokojninah in nadomestilih v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,;
- dokazilo o statusu za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov (dijak, študent, iskalec zaposlitve, brezposeln - aktiven iskalec zaposlitve, drugo) - upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo;
- potrdilo davčnega urada o

premoženjskem stanju vseh družinskih članov- gospodinjski listi- upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo;

g) izjava kandidata, da ne prejema drugih prihodkov iz naslova štipendij in drugih pomoči.

Nepopolne vloge se ne upoštevajo. Naknadno prosilec lahko prinese le odločbe o dohodnini ali odločbe o odmeri davka iz dejavnosti za preteklo leto, ki jih upravni organi do razpisanega roka za oddajo vlog za podelitev štipendij še niso izdali.

3. člen

Prosilci vložijo prijavo na razpis skupaj z zahtevano dokumentacijo do vključno 10. oktobra 2005 na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, z oznako "štipendije za šolsko leto 2005/2006.

4. člen

Prosilci bodo o izbiri kandidatov za štipendije pisno obveščeni v roku 15 dni po izbiri.

ŽUPAN

Matej Kotnik, l. r.

20. seja sveta občine Lukovica

13. julija je v dvorani kulturnega doma v Lukovici potekala 20. seja Občinskega sveta občine Lukovica. Dnevni red je obsegal petnajst točk, v dvorani pa je delo občinskih svetnikov spremljalo kar nekaj občanov in predstavnikov medijev.

Nekaj najpomembnejših sklepov oz. poudarkov s seje:

- zvišale se bodo cene oskrbe v vrtcu, do česar je prišlo zaradi uskladitve s kolektivno pogodbo, ki stopi v veljavo 1. septembra. Ob tem je potrebno omeniti, da je g. Goričan omenil nizko socialno strukturo otrok, ki obiskujejo vrtec, kar pomeni, da velik del finančnih obveznosti odpade na občino, g. Brnot pa je opozoril na nelogičnosti v pravilniku glede sprejema otrok v vrtec, saj nikakor ne morejo sprejeti vseh otrok, in predlagal spremembo tega;
- obravnavali so prošnjo OŠ Janka Kersnika Občini Lukovica za sofinanciranje oddelka podaljšanega bivanja; sklep je bil sprejet, ob čemer pa so svetniki opozorili, naj se delo racionalizira;
- sprejeli so informacijo o Projektu OŠ Blagovica, ki naj bi bil realiziran do leta 2008, o projektu PŠ 4 Šentvid, ki bo obsegal družbeni in rekreativni del, Občina Lukovica pripravlja tudi strategijo prostorskega razvoja občine, ob čemer smo slišali tudi opozorilo, da je stanje v obrobni vseh občine neurejeno;
- svetniki so se seznanili še s prerazporeditvami v sklopu proračuna, poslušali informacijo o realizaciji proračuna za čas od januarja do junija 2005, ter o prodaji vrednostnih papirjev ter slišali še kratko informacijo o obisku v St. Lamprechtu.

Marta Kerzan

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale

GSM: 041/785-735,

031/209-501

Milan Šinkovec 031/303-033

Janez Vrankar 041/697-971

V septembru tečaj CPP

in

tečaj za traktoriste

Regionalni razvojni program LUR za obdobje 2002 - 2006

Občina Lukovica je razvrščena v Osrednjeslovensko statistično regijo, v katero so razvrščene naslednje občine: Borovnica, Brezovica, Dobrepolje, Dobrova-Polhov Gradec, Dol pri Ljubljani, Domžale, Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, Kamnik, Litija, Ljubljana, Logatec, Medvode, Mengeš, Moravče, Škofljica, Šmartno pri Litiji, Velike Lašče, Vodice, Vrhnika, Horjul, Komenda in Trzin. Skupno torej 25 občin. Skladno z določbami Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 83/03 - uradno prečiščeno besedilo), so za pripravo regionalnega razvojnega programa, s katerim se na podlagi analize stanja in gibanj sektorskih razvojnih programov uskladijo razvojna predvidevanja in naloge države in občin na področju gospodarskega, socialnega, prostorskega in okoljskega ter kulturnega razvoja v regiji, odgovorne občine ene ali več regij.

Namen Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2002 - 2006 (v nadaljevanju RRP LUR) je rešiti nekatere ključne strukturne probleme regije in ji s tem zagotoviti uspeh in konkurenčnost v prihodnosti. Na podlagi RRP občine, gospodarstvo in drugi razvojni partnerji lahko začno izvajati svoje projekte in se pri njihovi pripravi opirajo na skupno dogovorjena izhodišča, ki jih opredeljuje RRP.

RRP je razdeljen na strateški in izvedbeni del. Ključni elementi strateškega dela so vizija regije, prednostne naloge, cilji in strategije za njihovo uresničitev. V izvedbenem delu pa so predstavljeni podprogrami z izvedbenimi projekti. Prioritete so razdeljene na 17 podprogramov, za njihovo uresničitev pa je opredeljenih 48 izvedbenih projektov.

RRP za Ljubljansko urbano regijo sledi trem glavnim ciljem razvoja regije:

1. Delujoče somestje.
2. Ustvarjalni ljudje in uspešna podjetja.
3. Regija z evropsko prestolnico, kjer je kakovost življenja najvišja v Evropi.

Za Občino Lukovica je bilo s strani Odbora za razvojne programe občine in regionalni razvoj predlagano sodelovanje pri naslednjih podprogramih in izvedbenih projektih:

1. **Podprogram 1.1 Krepitev regionalnih institucij:** izvedbeni projekti: redna srečanja predstavnikov občin in programskega odbora;
2. **Podprogram 1.3 Izmenjava izkušenj in priprava skupnih projektov:** izvedbeni

projekti: Informiranje o projektih in možnostih za projekte; Konference in seminarji o projektne vodenju in pripravi projektov;

3. **Podprogram 2.2 Komunalna infrastruktura: izvedbeni projekti:** Študija izvedljivosti povezovanja ravnanja z odpadki; Analiza potreb in študija izvedljivosti izvedbe sistemov čiščenja odpadnih voda po porečjih;
4. **Podprogram 2.4 Ponudba storitev za kakovostno življenje:** izvedbeni projekti: Razvoj podjetniškega pristopa na podeželju; Inovativni in celotni razvoj turistične ponudbe na podeželju;
5. **Podprogram 3.1 Grozdenje izobraževalnih, raziskovalnih organizacij in gospodarstva:** izvedbeni projekt: Grozd mikrostoritvenih podjetij;
6. **Podprogram 3.2 Odpiranje kulture predvsem mladim:** izvedbeni projekt: Izboljšanje trženja kulturnih dejavnosti;
7. **Podprogram 3.3 Vseživljenjsko izobraževanje:** izvedbeni projekt: Internet v šole;
8. **Podprogram 4.2 Mednarodno konkurenčne poslovne cone:** izvedbeni projekti: Analiza možnosti odpiranja poslovnih con za mednarodno konkurenčnost, študija izvedljivosti in načrt izvedbe;
9. **Podprogram 5.1 Varovanje kulturne dediščine:** izvedbeni projekti: Pot slovenskih ustvarjalcev (Jurčič, Trubar, Levstik, Vega...); Popis ter program varovanja in rabe kulturnih spomenikov;
10. **Podprogram 5.2 Učinkovito prostorsko načrtovanje:** izvedbeni projekt: Demografska analiza in projekcija regije v povezavi s poselitvenimi možnostmi in javnimi storitvami; Prometna analiza in projekcija regije; Zložbe zemljišč; Regionalna zasnova prostorskega razvoja regije;
11. **Podprogram 5.3 Varovanje naravnih vrednot:** izvedbeni projekti: Zavarovanje manjših območij naravnih vrednot v regiji;
12. **Podprogram 5.4 Razvoj možnosti za rekreacijo in šport:** izvedbeni projekt: Mreža kolesarskih poti regije (priprava in izvedba); Mreža pešpoti; Mreža vodnih poti;

Glede na predlagane projekte, je Občina Lukovica sodelovala oziroma še sodeluje v naslednjih:

- Projekt upravljanje Turistične destinacije LUR: skupaj z LUR in ostalimi sodelujočimi občinami smo pripravili dokumentacijo za krovni projekt upravljanje turistične destinacije za sredstva iz strukturnih skladov EU. Občina Lukovica je kot vlagateljica tudi v imenu Občine Moravče pripravila podprojekt Drtiščica - ureditev okolice Gradiškega jezera (projekt ni bil izbran za sofinanciranje);

- Projekt Zasnova mreže kolesarskih poti regije: projekt je bil zaključen v juniju 2004 (1. faza). Trenutno poteka že 2. faza projekta, in sicer Priprava dokumentacije za označitev kolesarskih povezav regije; Projekt Zasnova mreže pešpoti regije: 1. faza projekta je zaključena.
- Projekt Redna srečanja predstavnikov občin in sodelavcev RRA LUR: Občina Lukovica je s svojimi predstavniki sodelovala na večini srečanj. Nekatere izmed njih so bila namenjena delavnicam in informiranju za pridobivanje neposrednih spodbud iz strukturnih skladov EU.
- Projekt Pasje zavetišče: Občina Lukovica je izrazila željo po sodelovanju pri projektu.

Regionalni razvojni program LUR za obdobje 2007 - 2013:

Občinski svet Občine Lukovica je že sprejel Sklep o pristopu k izdelavi Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007-2013 (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 3/05), s katerim je Občina Lukovica izkazala svojo pripravljenost oziroma interes za sodelovanje pri njegovi pripravi. RRP LUR za obdobje 2007-2013 bo pripravljen do konca letošnjega oz. v začetku prihodnjega leta.

V Ljubljanski urbani regiji, ljudem prijazni regiji, prisegamo na ustvarjalnost in kvaliteto življenja, zato želimo: takšen prostorski razvoj regije, ki bo omogočil hkrati dobro dostopnost javnih storitev in bližino ohranjene narave vsem prebivalcem regije; takšen razvoj človeških virov in gospodarstva, ki bo zagotovil dolgoročno blagostanje v regiji in konkurenčnost v svetu; da Ljubljana postane ena od prestolnic Evropske unije, ki povezuje ljudi in ohranja naravo v regiji, s čimer zagotavlja vrhunsko kakovost bivanja in dela v celotni regiji.

Regionalni razvojni program predstavlja okvir oziroma podlago za sodelovanje vseh, ki želijo sodelovati pri razvoju regije, predvsem pa tistih, ki imajo na razvoj regije največji vpliv. Da bo regija dosegala zastavljene cilje bo potrebno sodelovanje velikega števila raznovrstnih organizacij in posameznikov, ki posredno in neposredno vplivajo na razvoj regije.

Glede na navedeno pozivamo javnost k sodelovanju za pripravo RRP LUR za obdobje 2007-2013. Več informacij lahko dobite pri občinski upravi oz. na spletni strani <http://www.rralur.si/>.

Zlata maša na Gradišču

Ob somaševanju župnikov g. Sveteta in g. Kvaternika je v brdski župniji zlato mašo daroval p. jezuit Franc Cerar. Slovesnost je potekala v nedeljo, 17. 7. 2005, dopoldne v lepo okrašeni podružnični cerkvi sv. Marjete na gradiškem griču ob sodelovanju brdskega cerkvenega zbora in navzočnosti mnogih vernikov.

Zlatomašnik je v pridigi omenil biser gradiške cerkve - zavetnico sv. Marjeto, opisal duhovno pot za Jezusom, pomembnost svete maše in se na koncu zahvalil vsem, ki so ga spremljali na duhovniški poti, predvsem pa Bogu za dar mašništva. Po končani slovesnosti smo se vsi navzoči zbrali pred cerkvijo na prijetnem klepetu.

Sicer se je p. Franc Cerar rodil v Dobljčah, novo mašo je imel leta 1955 v Črnomlju. Preko sorodstva v teh krajih, bolj točno preko Matetovih iz Gradišča, se je odločil, da daruje zlato mašo v gradiški cerkvi, ki mu je zelo pri srcu. Dočakal je 50 let mašništva še dokaj čil in zdrav. To je čas, ki ga je izključno posvetil Bogu in ljudem. Mnogi med nami se ga spominjamo iz misijonov, ki so se pred desetletji dogajali po naših župnijah. Bil je misijonar, odličen pridigar, poznavalec glasbe in mladine, saj nas je na srečanjih navduševal prav s svojo pesmijo in kitaro. Nekatere njegove pesmi še danes mladi prepevajo po cerkvah in duhovnih vajah širom

Slovenije. Naj ga Bog še dolgo ohranja pri zdravju in naj še kdaj pride med nas.

✎ Kamilo Domitrovič

Visok jubilej v Češnjicah

Na Kristofovo nedeljo so v Češnjicah pri Blagovici praznovali kar nekaj jubilejev.

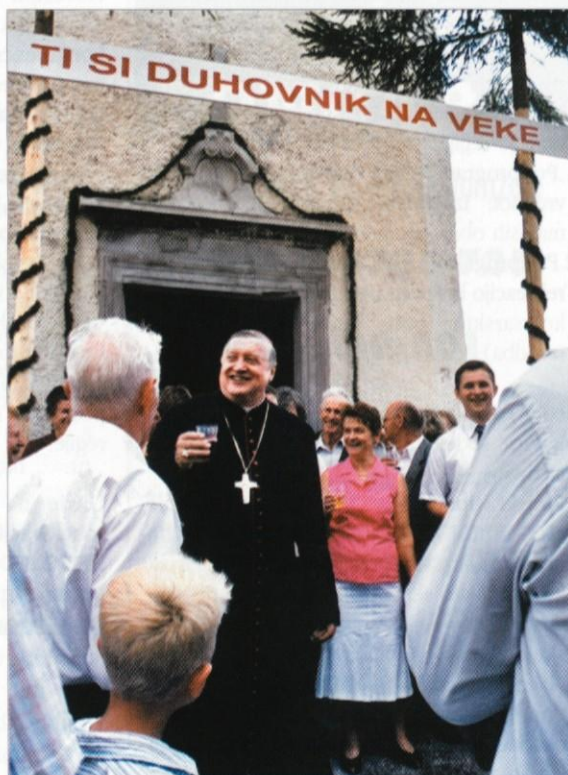
V slavnostno okrašeni župnijski cerkvi, ki je posvečena karmelski Materi Božji, so v odsotnosti nekdanjega župnika Mihaela Trdina praznovali njegovo diamantno mašo, ali 65 let mašništva. Sam župnik, ki je star čez 90 let, in sedaj živi v domu duhovnikov v Trnovem v Ljubljani, se zaradi boleznih ni mogel udeležiti svoje jubilejne maše.

Kljub temu je bilo nadvse slavnostno. Bogoslužje je vodil slovenski metropolit in nadškof mons. Uran, ob somaševanju župnikov gospoda Potokarja iz Krašnje in gospoda Vrtovška iz Blagovice. Na začetku slovesnosti je bilo po pozdravnih govorih prebrano še pozdravno pismo nekdanjega nadškofa gospoda Šuštarja, s katerim sta bila z gospodom Trdinom velika prijatelja. Med slovesnostjo je monsinjor Uran orisal slavljencevo pot in jo povezal s Kristusom, ki je naša edina rešitev.

Na koncu slovesnosti so bili omenjeni še ostali jubileji, monsinjor Uran letos praznuje 35 let mašništva, župnik Potokar pa 30 let mašništva, cerkev v Češnjicah letos obhaja 250 let od posvetitve.

Farani Češnjic so se zelo potrudili, saj so za to priložnost postavili kar nekaj mogočnih mlajev. Vsi navzoči od blizu in daleč so bili po maši deležni prisrčnega druženja z nadškofom Uranom v veseli pesmi, k čemur je pripomoglo tudi lepo vreme.

✎ Kamilo Domitrovič

Akcija Povežimo Slovenijo: ROLANJE SKOZI TROJANSKI PREDOR

V okviru akcije Povežimo Slovenijo, ki jo pripravljajo Radio Koper - Capodistria, Radio Maribor, rolarski Klub Nightskate, Val 202 in DARS je 12. avgusta približno 230 udeležencev akcije, prvič in zadnjič, zarolalo skozi Trojanski predor. Ob 11. uri so se zbrali rolarji, ki so jih z avtobusi pripeljali širom Slovenije, iz Kopra, Ljubljane, Celja in Maribora. Škoda le, da nekaerim prijavljenim domačinom niso omogočili udeležbe akcije. Zapletlo se je z dostopom do tunela. Vsak udeleženec je prejel majico in akreditacijo. Rolarji naj bi po prvotnem programu prevozili celotno novo traso, a jim je to onemogočilo vreme, zato so tunel prevozili dvakrat. Tako so simbolično rolarji otvorili Trojanski tunel. Odslej naprej bo tunel namenjen le še motornim vozilom. Morebitne podobne podvige, če se ne bodo končali tragično, bo policija strogo kaznovala.

✎ Mojca Smrkolj

Naša desetletna srečanja

so poimenovali okroglo mizo devetega junija v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah, ustanovitelji Medgeneracijskega društva Jesenski cvet (v nadaljevanju MDJC). Okroglo mizo so dopolnili povabljeni gostje: Danica Matjanec nacionalna koordinatorica mreže skupin starih ljudi za samopomoč pri Zvezi društev za socialno gerontologijo Slovenije, Kristina Slapar, načelnica Oddelka za družbene dejavnosti v občini Domžale, Lili Mastikosa, direktorica Zavoda MKC Akumulator Domžale, Helena Čampa, direktorica Zavoda za pomoč in nego na domu Comett, Lili Jazbec, Center za mlade Domžale, Lidija Krivic Fugger, socialna delavka Doma počitka Mengeš, Mira Savnik, patronažna služba ZD Domžale, Metka Zupanek, Univerza za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale in Jerica Slapar, župnijska Karitas Mengeš.

Predsednica MDJC Tatjana Štrubelj je v pozdravnem nagovoru izrazila zadovoljstvo in posebno zahvalo ob tako veliki udeležbi. Deset let je minilo petindvajsetega maja, kar je Majda Hrovat, lokalna organizatorica mreže za samopomoč starim ljudem, ustanovila prvo skupino, ki sta ji jo pomagali voditi Anka Zdovc ter Jelka Lečnik. Kako zelo je bilo to potrebno in na kako trdnih temeljih stoji ta mreža, je v nadaljevanju Majda Hrovat na kratko orisala njihovo pot in širitev. Od nastanka, ko je bilo vključenih petnajst članov, je do danes na širšem območju Domžal enajst skupin, po dve v Trzinu in Mengšu in ena v občini Lukovica. Skupine vodi dvaintrideset usposobljenih voditeljev, ki to delo opravljajo

prostovoljno in brezplačno. Létos je MDJC dobilo svoje prostore in je tudi sedež društva na Ljubljanski 36 v Domžalah.

Za navzoče si je kljub zaposlenosti vzela čas domžalska županja Cveta Zalokar Oražem ter zadovoljno ugotovila, da se je lokalna mreža tako uspešno in številčno prišla in tako starejšim omogočila kakovostnejšo starost in obenem še vedno občutek koristne pripadnosti družbi. Poudarila je, da ima občina posluh ter namenja vsako leto več denarnih sredstev tako društvom, domovom ostarelih, kakor tudi socialnim ustanovam za pomoč in nego na domu. Njene besede je v nadaljevanju podprla še Kristina Slapar z občine Domžale.

Danica Matjanec je opisala dolgo, čeprav včasih težavno, pa vendar prijetno in nadvse koristno pot razvijanja nacionalnega programa

pomoči za stare ljudi od leta 1987 do danes. Tako je danes v Sloveniji že štiristo devetdeset skupin, kjer se družijo starejši, kjer voditelji povezujejo mlado, srednjo in staro generacijo, kjer se tkejo nova prijateljstva, se skupno pogovorijo o težavah, odhajajo na krajše izlete, se znajo povesečiti, skratka življenje je za marsikoga zopet vredno življenja.

Prav vsi udeleženci okrogle mize so ugotavljali, kako nujna, pomembna in koristna je pomoč in druženje ostarelim tako v domačem družinskem okolju kakor v domovih za ostarele, kajti vsi mlajši bomo jutri to pomoč potrebovali tudi sami in je bomo še kako veseli. Mlada in srednja generacija je v današnjem tempu življenja vse bolj tehnično podkovan, starost pa prinese modrost.

✍ Milena Bradac

SREČANJE VOJNIH VETERANOV ZDRUŽENJA SEVER

V začetku meseca junija je bila v Logatcu svečanost območnega združenja Sever, veteranov vojne za Slovenijo tamkajšnjega in širšega ljubljanskega območja.

Slednjega smo se udeležili tudi člani domžalsko-kamniškega območja. Na začetku slovesnosti smo prisluhnili državni himni, nato pa je številne udeležence nagovoril predsednik policijsko-veteranskega društva SEVER Emerik Peterka. Poudaril je veliko vlogo policijskega sestava pri osamosvojitvi države Slovenije. Z minuto molka smo počastili padle v vojni za domovino, sledil je govor predsednika območnega združenja veteranov Logatec Mira Pogačnika ter slovesno razvitje prapora Policijsko-veteranskega društva Ljubljana. Podeljena so bila priznanja zaslužnim članom obeh veteranskih organizacij, svečanost pa je popestril nastop orkestra Slovenske policije z ubranim in utečenim nastopom.

Po končani slovesnosti je ob zvokih Litjskega odmeva sledilo prijetno popoldansko druženje, še zlasti sosednjih policijskih postaj, ter obujanje spominov na dogodke izpred štirinajstih let.

✍ Tone Habjanič

ODPRTJE AVTOCESTNEGA ODSEKA BLAGOVICA - TROJANE

foto: Leon Andrejka

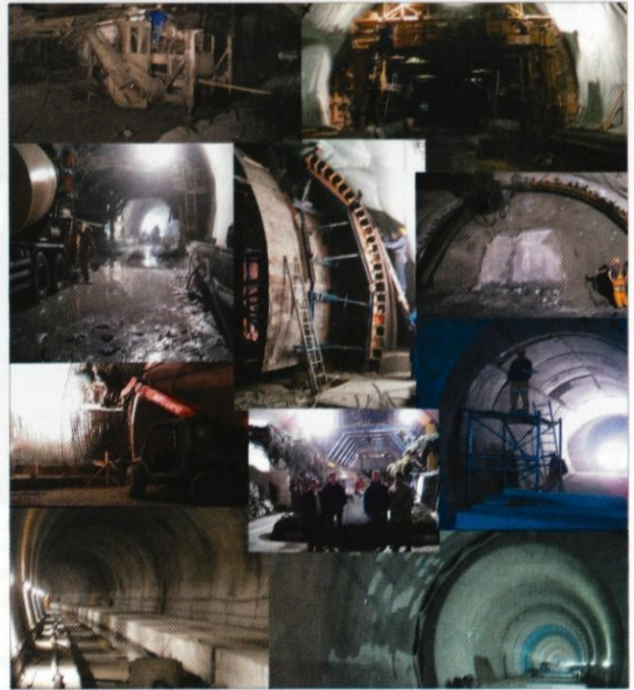
Še predno je promet stekel

V petek, 12. avgusta, so s slavnostnim odprtjem prometu predali še zadnji avtocestni odsek na 230-kilometrski avtocesti A1 od Maribora do Kopra., 8,2 kilometrski odsek med Blagovico in Trojanami. Ob tem dogodku so se na zahodnem portalu dvocevne Trojanskega predora, ki je z 2931 metri najdaljši na celotni dolžini avtoceste, zbrali številni politiki tako na državni kot lokalni ravni, predstavniki izvajalcev in Darsa ter vsi najpomembnejši mediji. Ob slavnostnih zvokih Verdijeve Aide Godbe Svea iz Zagorja ter orkestra Musica Camerata iz Maribora smo tako po osmih letih gradnje tega odseka končno dočakali njegovo odprtje. Ob skupini rolarjev, ki je prerezala slavnostni trak, sta novo avtocesto blagoslovila tudi ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Alojz Uran in skof evangeličanske cerkve Geza Erniša. Slavnostni govornik je bil predsednik vlade Republike Slovenije Janez Janša, ki je to otvoritev označil kot zgodovinski dan za Slovenijo in pomemben za srednjo Evropo. Dejal je da smo tako simbolično stopili preko naravne ovire Trojan in po 150 letih še z avtocesto povezali Trst, Ljubljano in Dunaj. Orisal je zgodovino izgradnje avtocest v Sloveniji in njen pomen ob dokončni izgradnji. Odprtje odseka je spremljal tudi župan občine Lukovica Matej Kotnik, ki verjame, da bo dokončanje avtoceste dalo nove razvojne perspektive dolini Črna grabna in hkrati upa, da jih bodo njeni prebivalci znali kar najbolje izkoristiti. Hkrati pa je izrazil zaskrbljenost zaradi usode Gostinskega podjetja Trojane, ki ga bo nova avtocesta obsla in verjetno se bo temu primerno tudi zmanjšal promet v podjetju, ki trenutno zaposluje 140 ljudi. Ob odprtju so veliko pozornosti vzbudili tudi stavkajoči prebivalci Trojan, ki jim je vso podporo namenil tudi lukoviški župan, ki vodi vrsto aktivnosti med oškodovanci in investitorjem. Zaradi izgradnje predora Trojane, ki poteka kakih 20 metrov pod naseljem Trojane, so se namreč od leta 2001 pa do njene dokončne izgradnje na nekaterih trojanskih hišah in gospodarskih poslopih pojavile številne poškodbe. Predstavniki in koordinator 30 oškodovancev Lado Goričan je dejal, da želijo le opozoriti na problematiko in premakniti stvari z mrtve točke, da oškodovanci dobijo povrnjeno nastalo škodo. Po vložitvah odškodninskih zahtevkov, po besedah oškodovancev gre za kakšnih 30 do 50 objektov, nekateri naj sploh ne bi bili opazovani, še vedno ni bilo nikakršnih odgovorov s strani izvajalcev oz. investitorjev. Šele 29 dni pred otvoritvijo je prišlo do prvega srečanja oškodovancev in predstavnikov Darsa. Prebivalci Trojan, ki na otvoritev niso bili povabljeni, so tako protestirali onstran ograje na hribu nad predorom. Njihova opaznost in transparenti pa so očitno prepričali odgovorne, saj jim je slavnostni govornik Janez Janša obljubil rešitev problema, k temu pa so se zavezali tudi predstavniki Darsa.

ODSEK BLAGOVICA - TROJANE V ŠTEVILKAH

8,2 kilometrski odsek so začeli graditi leta 1997 in je bil eden najbolj zahtevnih odsekov v okviru uresničevanja Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji. Leži na nadmorski višini do 400 metrov in ga oklepajo hribi in gore nadmorske višine 700 do 900 metrov. Ker celotna trasa poteka po zelo zahtevnem in raznolikem terenu, le slaba tretjina odseka poteka po zemlji, pa še ta je grajena z opornimi in podpornimi zidovi ter kamnitimi zlozbami. Na odseku je tako zgrajenih 2,5 kilometra opornih in 1,2 kilometra podpornih sidrnih zidov. Več kot tretjina trase 3,5 kilometra poteka v predorih Trojane in Podmilj, dobra četrtina dolžine pa prek sedmih viaduktov in štirih mostov. V odseku je bilo vgrajenih 400000m² betona in 34000 ton jekla. Celotna cena odseka je znašala slabih 50 milijard SIT.

Leon Andrejka

Zahtevna gradbena dela v predoru

foto: Mojca Smrčkolj

Na otvoritvi se je zbralo veliko ljudi

foto: Leon Andrejka

Predsednik vlade Janez Janša

foto: Leon Andrejka

Oškodovani pri gradnji trojanskega predora

foto: Leon Andrejka

iz naših krajev in župnij

Pismo oškodovancev gradnje trojanskega predora predsedniku vlade:

Spoštovani gospod predsednik Vlade Republike Slovenije Janez Jansa,

na Vas osebno se obračamo s tem pismom, saj smo v veliki stiski in zaskrbljeni nad rešitvijo naših velikih problemov. Smo ljudje s širšega območja Trojan, ki smo prizadeti zaradi poškodb naših stanovanjskih biš in gospodarskih poslopij zaradi gradnje trojanskega avtocestnega predora.

Na avtocesto smo čakali kar 30 let in ta čakalni čas je bil čas popolne razvojne in demografske stagnacije Trojan in cele občine Lukovica zaradi rezervata za avtocesto. Sedaj pa nam je gradnja posegla v pogoje bivanja in celo v življenje ljudi zaradi posledic, ki so nastale z gradnjo trojanskega predora.

Smo pred odprtjem avtocestne povezave med Trojanami in Blagovico, vsi stanovanjski in drugi objekti v pasu načrtovane ogroženosti in tudi izven njega pa so poškodovani. Gre za preko 30 oškodovanih lastnikov tako fizičnih kot pravnih oseb. Med slednjimi sta tudi Gostinsko podjetje Trojanje in

Občina Lukovica.

Čutimo se dolžne obvestiti Vas, predvsem zaradi ljudi, ki tu živimo in smo ob nešteti neučinkoviti dogovorjanjih z izvajalcem del in nadzornim organom, investitor DARS pa je za nas itak nedosegljiv, kljub veliki strpnosti in korektnosti postajamo vse odločnejši. Na naše odškodninske zahtevke niti odgovora ne dobimo. Pomagajte nam, prosimo, preprečiti ta ignorantski odnos do nas oškodovanih občanov.

Gre za očitno ne spoštovanje določbe 9. alineje 29. člena Uredbe o lokacijskem načrtu za avtocesto na odseku Vransko - Blagovica (Uradni list RS, št. 18/96), ki določa obveznosti investitorja in izvajalcev med in po gradnji predorov, da morajo spremljati stanje in nemudoma sanirati negativne spremembe.

Ne želimo biti nestrpni, želimo le pošteno plačilo nastale materialne škode, škode zaradi manjvrednosti objektov in za nematerialno škodo. Pomembno je, da bo škoda pravično in poplačana

pred odprtjem predora. Gospod predsednik, to slednje bi radi, da nam pomagata.

Vabimo Vas, da nas obiščete in osebno spoznate resnico. Ne bomo Vas vsi obremenjevali, o vsem bodo povedali naši predstavniki.

Gospod predsednik, pomagajte nam, prosimo. Z obljubami investitorja, nadzornega organa in izvajalca si ne moremo nič pomagati. Eden od zelo redkih sestankov z nami bo 14. julija na Trojanah.

Hvala za Vaše razumevanje in z veseljem pričakujemo Vaš obisk in Vašo pomoč.

Oškodovanci gradnje trojanskega avtocestnega predora

Trojane, 7. 7. 2005

Naša kontaktna oseba:
Lado Goričan, Trojanje 33, 1222 Trojanje
GSM: 031 / 549 - 673

V petek, 12. 8. 2005, so na Trojanah odprli predor in sklenili avtocesto med Ljubljano in Celjem. Krajanje Trojan in okolice smo povprašali, kaj menijo, o tej veliki pridobitvi.

Zaupali so nam svoja mnenja, pričakovanja in kritike.

Miha Mohar (dijak, Trojanje): "Mislim, da na magistralni cesti ne bo več toliko prometa. Za v šolo ni bilo gneče, le za domov so bile včasih kolone, sploh ob petkih. Velikokrat smo stali v kolonah v Blagovici, tam kjer se je priključila avtocesta na staro cesto. Tega zdaj ne bo več. Morda se bom sedaj večkrat peljal po stari cesti z motorjem."

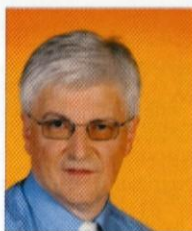
Vera Smerkolj (zaposlena, Učak): "Zaradi manj prometa na stari cesti pričakujem manj zastojev, manj ropotanja, manj onesnaževanja zraka. Po drugi strani pa se bojim, kako bo stara cesta vzdrževana, to zna biti še velika težava. Pot do Ljubljane bo zelo hitra, vendar pa bodo cestnine drage, sploh za tiste, ki se bomo vozili po tej cesti dnevno. Res pa je, da se bo verjetno bolj splačalo plačevati cestnino skozi vse leto, kot pa enkrat ali dvakrat na stari cesti naleteti na radar s preveliko hitrostjo. Moj sin dela v Gostinskem podjetju na Trojanah in malce me v prihodnje skrbi za njegovo službo, vendar upam, da bo gostov še vedno dovolj, saj izvoz z avtoceste in dovoz nanjo ne bosta tako daleč. Žalostno pa je, da država ni imela poslušati za gostilno s tako tradicijo in jim ni omogočila nadaljevanja obratovanja restavracije v Lukovici, ki je bila že dobro utečena."

Lovro Kropivšek (učenc, Šentožbolt): "Zdaj bo veliko manj prometa in manj hrupa. Verjetno pa bodo nekateri bolj divjali po stari cesti, zato bo tudi več policistov na njej. Lažje bom prečkal cesto, zdaj smo včasih čakali po več minut. Tudi moj oče bo lažje prišel na cesto s traktorjem. Prometa pa gotovo ne bomo pogrešali."

Meta Zajc (zaposlena, Učak): "Nova cesta je zelo dobrodošla, ampak nekatere črne točke na stari cesti bo potrebno odpraviti. Konkretno me zelo moti, da na mostu v Šentožboltu ni ograje, čeprav je na tem mostu že zelo veliko nesreč s smrtnimi izidi, poleg tega si ljudje tam ne upajo peš oz. s kolesom, saj je most zelo visok in v primeru, da ravno takrat po mostu pripelje tovornjak, se situacija lahko tragično konča. Policisti so nam povedali, da so že večkrat podali zahtevo za ograjo, vendar se nič ne zgodi. Če se peljemo po naši občini, vidimo, da so povsod ograje.

Zakaj je ni na tako nevarni točki, kot je ta most?"

Lado Goričan (zaposlen, Trojanje): "Avtocestna povezava naših krajev proti zahodu in vzhodu pomeni veliko. Škoda, ker so cestnine pri nas previsoke, da bi človek avtocesto pogosteje koristil. Pri tem pa se vidi tudi krivičen odnos DARS-a do občanov Lukovice. Samo primerjajte cestninski sistem proti Štajerski! Gradnja odseka predora Trojanje pa nam bo ostala v spominu z grenkim priokusom. Človek si ne more predstavljati, da naša država dopušča tak ignorantski odnos do oškodovanih občanov. Šele mesec dni pred odprtjem predora se je DARS o tej problematiki začel odzivati. Najbrž to pove vse. Če pri tem ne bo posredovala država, ne vemo, kaj bo po odprtju predora. Tudi ta nam zaenkrat še ne daje velikega upanja, saj nam je Ministrstvo za promet pred dnevi v pismu zapisalo: "... prav tako pa bi lahko tudi prišlo do neupravičene obogatitve posameznih oškodovancev v škodo javnih sredstev". Ironija na višku!"

Irena Zajc (šudentka, Učak): "Sedaj sem včasih dvakrat premislila, preden sem kam šla z avtom, saj je to pomenilo, da sem najprej nekaj minut čakala, preden sem se vključila na cesto, potem pa sem stala še v koloni. Seveda bo, kar se tega tiče, veliko bolje, se pa bojim, da bodo nekateri zelo divjali po stari cesti. V Šentožboltu, tam kjer otroci prečkajo cesto, bi morali narediti označen prehod za pešce, pa tudi omejiti hitrost. Morda bom zdaj večkrat kolesarila po stari cesti in upam, da bodo tovornjakom prepovedali vožnjo po njej, saj so zelo nevarni."

Marjan Smrkolj (zaposlen, Šentožbolt): "Na kratko bi dejal: Končno smo jo dočakali! Sicer pa pozdravljam vsako pridobitev, ki za nas krajanje pomeni boljše kvaliteto življenja. Oddahnil pa si bom šele po tem, ko bodo tudi v našem delu občine zahrumeli delovni stroji, to bo pomenilo, da DARS vendarle ni pozabil na zahteve, ki so tudi z vladno uredbo pogojevale umestitev trase v naš prostor. Seveda imam v mislih ureditev križišč na obstoječi magistralni, ki tudi po tem velikem dogodku ne bo ostala brez prometa, ki se je v zadnjem času tolikokrat omenjal v ne rano optimističnih prometnih informacijah."

PRIJATELJSTVO OBČIN LUKOVICA IN ST. LAMBRECHT

Župana obeh občin po podpisu listine o prijateljstvu

Že nekaj let traja uspešno sodelovanje občin Lukovica in St. Lambrecht na avstrijskem Štajerskem. Od same vzpostavitve stika med obema lokalnima skupnostima, ki ga je pomagal navezati bivši lukoviški svetnik Matija Bogdan Cerar, takratni predsednik Odbora za razvojne programe občine in regionalni razvoj, so sledili obiski in izmenjava mnenj ter izkušnje z obeh strani meje. Vse od lanskega septembrskega obiska godbe St. Lambrecht na 700-letnici praznovanja prve omembe Lukovice in Šentvida pa je tlela želja po formaliziranju stikov oz. pobratenja med obema občinama. Prvi korak so storili lukoviški občinski moške, ki so 25. junija načrtovali enodnevni obisk pri avstrijskih prijateljih in podpis listine o sodelovanju. K tem slavnostnem dogodku so povabili tudi društva in občane. Prva se je odzvala Godba Lukovica, ki je oblikovala odbor za organizacijo obiska občanov Občine Lukovica v St. Lambrechtu in aktivnosti so stekle. Po pripravi programa celodnevnega izleta, skupnem sestanku z društvi in po prvih prijavah je bilo jasno, da za obisk in povezovanje z Avstriji vlada izjemno zanimanje.

Na dan odhoda v St. Lambrecht, 25. junija, se je ob šesti uri zjutraj v Lukovici zbralo šest

avtobusov in kombi oz. preko tristo občanov. Ob prisotnih praktično vseh društvih in številnih ostalih občin je bilo jasno, da gre za edinstven dogodek v občini Lukovica in za izlet, ki je po mnogih letih združil moči društev Črnega grabna. Po drugi strani pa je na organizatorju Godbi in Občini Lukovica ležalo veliko breme koordinacije tega obiska v St. Lambrechtu. Kljub temu je obisk potekal brez težav in

po predvidenem programu, ki se je začel z vožnjo preko Karavank, avstrijske koroške in St. Veita do prihoda na cilj v St. Lambrechtu ob devetih dopoldne. Preko 300 slovenskih gostov so v križnem hodniku mogočnega benediktinskega samostana z zaigranimi koračnicami pričakali godbeniki St. Lambrechta in s prijaznimi pozdravi njihov župan gospod Johann Pirer. Po jutranji kavici in prigrizku je sledila maša v samostanski cerkvi, ki so jo skupaj vodili slovenska župnika gospod Svete, dr. Dolenc ter avstrijski pater Stefan. Po opravljenem bogoslužju so sledili ogledi samostana iz 11. stoletja in trške občine St. Lambrecht ter društveni ogledi prostorov avstrijskih kolegov (godbeni dom, gasilski dom, ...). Sledilo je kosilo za vse udeležence. Popolde pa so bili predvideni trije ločeni programi. Društva in posamezniki so lahko izbrali ogled turistične kmetije Moar v Schwarzenbachu, ene najbolj urejenih v občini St. Lambrecht. Drugi so se napotili na gorsko kočjo na Grebenzen. Gre za gorski masiv z najvišjim vrhom 1700 metrov in je proglašen za naravni park. Preostali so del popoldneva preživeli ob nogometnem igrišču, kjer so vzpodbujali nogometni ekipi obeh občin. Organizirana je bila namreč prijateljska tekma Lukovice in St. Lambrechta, ki so jo z 1:0

dobili naši nogometaši. Od starih popoldne je sledil glavni del programa na trgu v St. Lambrechtu. Žal ga je zmotil dež in ni mogel biti izveden povsem po pričakovanjih. Kljub temu so se Avstrijem predstavila društva delujoča, v Črnem grabnu (rokovnjači Turistično olepševalnega društva Lukovica-Brdo, kmečke žene iz Blagovice, ljudski pevci iz Blagovice in Krašnje, društvo Fran Maselj Podlimbarski s pletenjem slamatih kit in ostalih izdelkov iz slame ter ličja, Občina s prospekti naše doline, ...). Druženje se je ob petih nadaljevalo z nastopi godb St. Lambrecht in Lukovica, ki sta stopnjevali vzdušje. Dogajanje so popestrili še Mešani pevski zbor Šentviški zvon, Mešani pevski zbor St. Lambrecht in Moški pevski zbor Lipa s Trojan. Po končanem pestrem kulturnem programu je navzoče nagovoril župan trške občine St. Lambrecht Johann Pirer, ki je še posebej pozdravil navzoče goste iz Slovenije. Govoru se je pridružil še župan občine Lukovica Matej Kotnik, ki je orisal skupno sodelovanje obeh lokalnih skupnosti in pomen le-tega za nadaljnjo rast. Ob koncu je sledil vrhunec dogajanja, ko je lukoviški župan gospodu Pirerju predal listino o prijateljstvu med Lukovico in St. Lambrechtom, ki je poleg sodelovanja občinskih predstavnikov formalizirala tudi sodelovanje med društvi in celotnim prebivalstvom obeh lokalnih skupnosti. Oba župana, ki sta listino podpisala v dobri veri, sta ob koncu poudarila željo, da bi društva, institucije in prebivalci stali za tem dejanjem in da bi partnerstvo trajalo čim dlje.

Ob končanem formalnem delu je sledilo še druženje z avstrijskimi prijatelji in navezava stikov za prihodnje sodelovanje ter morebitne

Dvorišče mogočnega benediktinskega samostana

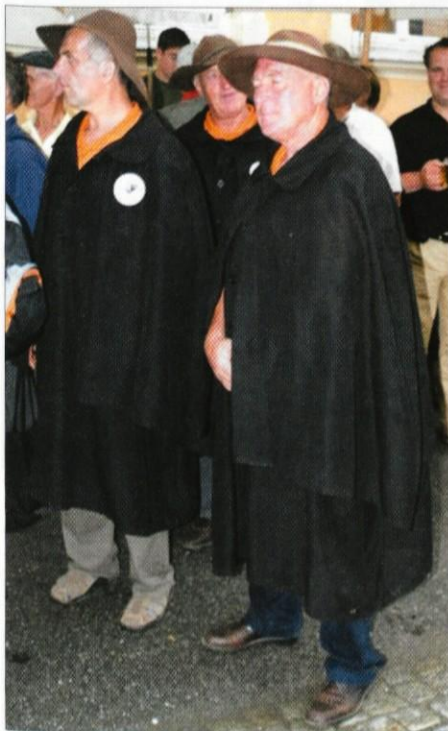
Udeleženci izleta na kosilu

Društvo podeželskih žena z goro dobrot

nadaljnje obiske na društveni ali osebni ravni. Nekatera društva so se tako že dogovorila za skupne nastope. Da je bil namen obiska poleg podpisa listine dosežen, je bilo moč videti tudi ob prijetnem druženju obeh mešanih pevskih zborov in priložnostnemu narodnozabavnemu ansamblu, ki so ga kaj hitro sestavili tako naši kot avstrijski glasbeniki.

Rokoknjači morajo biti zraven!

Temelji za čezmejno izmenjavo mnenj, izkušenj in sodelovanja so bili tako postavljeni. Na nas samih pa je, da to nadgradimo in pridobimo nova znanja od nam kulturno podobnena, a vseeno dovolj raznolike skupnosti, ki nam odkriva nove poglede.

✍️ Leon Andrejka

Naša Godba v St. Lambrechtu

V avtobusu št. 1, ki je prevažal Godbo Lukovica in Rokovnjaško društvo, je bilo vseskozi veselo. Po srečni vožnji skozi Avstrijo do St. Lambrechta, toplem sprejemu gostiteljev in po slovenski maši v tamkajšnji samostanski cerkvi, smo se godbeniki odpravili v godbene prostore domače St. Lambrechtske godbe.

V objektu, kjer godba sedaj deluje, je bil nekdanj vrtec. Prostore so si po svoje preuredili, tako da imajo svojo vadbeno sobo s postavljenimi stojali in vsemi mogočimi rekviziti ter arhivskim regalom. Soba je dokaj prostorna in zvočno izolirana. V majhnem hodniku imajo postavljen interni bife, v sosednjem prostoru so še sanitarije. Zelo so ponosni na manjšo dvorano v sklopu objekta, ki jo za nastope občasno tudi uporabljajo.

Po prisrčnem sprejemu in pregledu njihove godbene zgodovine in trenutne situacije, ki sta jo predstavila kapelnik in predsednik godbe, sta med drugim omenila preko 100-letno tradicijo in stalne nastope, ki jih imajo za potrebe kraja in cerkve.

Po kosilu smo se odpravili na nogometno tekmo navijati za naše. K zmagi naših nogometašev smo verjetno prispevali tudi mi z bučnim igranjem.

Po tekmi smo se odpeljali na glavni trg St. Lambrechta, kjer smo v dežju dočakali govore županov o prijateljstvu in nadaljnjem sodelovanju. Pri slovesnosti sta izmenično igrali enkrat naša in drugič njihova godba. Za konec sta se obe godbi združili in skupaj zaigrali dve koračnici: Slovenci in Hoch St. Lambrecht.

Zadovoljni in v vselem razpoloženju, ki je trajalo tudi na avtobusu, smo se v poznih večernih urah vrnili domov.

✍️ Kamilo Domitrovič

NOVO NA PREVOJAH

VLEČNE KLJUKE

David Gostič s.p.
Prevoje 100
1225 Lukovica
tel.: 041/58 58 15

**IZPUŠNI SISTEMI,
KATALIZATORJI**

HP Commerce

**Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!**

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
☎️ 01/723 09 00 www.hp-commerce.si

LUKOVICA: ST. LAMBRECHT: 1:0

Med številnimi občani, ki so se udeležili prijateljskega izleta v avstrijski St. Lambrecht je bila tudi nogometna ekipa med obema občinama. Sestavljali so jo igralci kar iz petih krajevnih skupnosti in društev v naši občini. Že predhodno je izbrana ekipa odigrala prijateljsko tekmo z veterani Virtusa na Duplici pri Kamniku in se razšla z neodločenim rezultatom 5:5. Vzpodbudna igra je vlivala igralcem še večjo nestrpnost in željo po tekmi z avstrijsko ekipo, o kateri nismo imeli nobenih informacij. Z avtobusom smo se pripeljali do igrišča, kjer so nas čakali navijači, ubrano pa je zvenel zvok lukoviskih godbenikov, ki so nas bodrili in

popestrili nogometno srečanje. Pred pričetkom tekme smo ob športnem pozdravu igralcem nasprotnne ekipe podelili za spomin občinske zastavice, nato pa oprezno, toda borbeno pričeli z igro. Vrstile so se prilagoditve za zadetek na obeh straneh, iznajdljivejša in uspešnejša pa je bila naša ekipa in dosegla edini zadetek že v prvem polčasu. Rezultat 1:0 pa je ostal nespremenjen do konca tekme, torej zmaga in veliko veselje naših igralcev ter navijačev ob igrišču.

Hvala godbenikom Lukovice in navijačem za nepozabno doživetje ob in na igrišču v imenu občinske nogometne ekipe.

☞ Tone Habjanič

Od višine se zvrti...

Po obilnem kosilu v gostilnah v St. Lambrechtu smo imeli tri možnosti: ogled turistične kmetije, ogled nogometne tekme ali pa obisk gorske kočice. Del udeležencev množičnega obiska St. Lambrechta se nas je tako po obilnem kosilu odločilo, da se nadihamo svežega gorskega zraka. Po pravem makadamskem safariju smo bili na Grebenzenu

resnično deležni pravega gorskega vremena in nizkih temperatur. Kakšnega večjega podviga se zaradi bližajočega dežja resda nismo lotili, zato pa smo se kar stoje in predvsem sede nadihali svežega zraka in se prepustili gostoljubnosti domačinov. In, ko smo se vrnili smo se lahko hvalili, da smo bili na nadmorski višini 1700 metrov!

☞ Majda Vesel

Naravni park Grebenzen

Obisk kmetije Wallner v Schwarzenbachu

Za obisk kmetije je vladalo med udeleženci izleta v St. Lambrecht izredno veliko zanimanje, na presenečenje gospodarja, se je na njihovem, sicer velikem dvorišču, dremjala množica ljudi. Z nami sta kmetijo Wallnerjevih obiskala tudi župan St. Lambrechta, gospod Pirer, in naš rojak, ki živi v bližini St. Lambrechta. Na kmetiji, ki se že 20 let ukvarja z ekološkim kmetovanjem, živijo trije rodovi, ki z roko v roki sodelujejo pri

Obisk kmetije

delu. Za mnoge je bil obisk zanimiv zato, ker tudi sami izvajajo programe ekološkega kmetovanja. Wallnerjevi se pretežno ukvarjajo z govedorejo, lesno predelavo in turizmom, razkazali so nam svoje gospodarsko poslopje in pašnike, ki se raztezajo okoli njihovega doma. Družina Wallner nas je pogostila s pijačo in pecivom, mi smo jih povabili, da obiščejo našo občino, oni pa nas naj kdaj preživimo poletne ali zimske počitnice v St. Lambrechtu.

☞ Mojca Smrkolj

Objava na internetni strani občine St. Lambrecht: Občina Lukovica - Obisk v St. Lambrechtu

Že več let vzdržuje trg St. Lambrecht dobre odnose z občino Lukovica iz Slovenije. Delegaciji obeh skupnosti sta se medsebojno že večkrat obiskali. Dosedanji vrhunec srečanj je bilo povabilo naši godbi lansko jesen, da s svojo glasbo sooblikuje prireditve ob 700-letnici prve omembe Lukovice.

Letošnji izlet Občine Lukovica pa je vodil v St. Lambrecht.

25. 6. 2005 ob 9. uri je župan Pirer v križnem hodniku benediktinskega samostana pozdravil preko 300 slovenskih gostov.

Ob 10. uri je potekala sveta maša, ki sta jo darovala 2 slovenska duhovnika in naš duhovnik P. Stefan.

V nadaljevanju sta bila gostom predstavljena benediktinski samostan in trg.

Po kosilu je bila na igrišču športnega društva izvedena prijateljska tekma, ki so jo dobili gostje z 1:0. Na programu je bil tudi obisk Grebenzna in kmetije v Schwarzenbachu.

Po 17. uri je potekalo na trgu "Pisano popoldne", kjer sta se predstavili godbi, mešani pevski zbor in moški pevski zbor iz Lukovice, pa tudi mešani pevski zbor iz St. Lambrechta.

Turistično društvo iz Lukovice je predstavilo svojo občino in svojo regijo, obiskovalce so

Jezero v St. Lambrechtu

pogostili z domačim pecivom in napitki. Kot vrhunec srečanja je župan Matej Kotnik našemu županu Hansu Pirerju predal listino o prijateljstvu med občinama Lukovica in St. Lambrechtom, ki je poleg sodelovanja med predstavniki obeh skupnosti, društv in institucijami, zapečatila tudi povezavo med prebivalci.

V svojem govoru se je župan Hans Pirer zahvalil vsem, ki so prispevali k posrečenemu srečanju in je pohvalil sodelovanje med skupnostima, med godbama in pevskega zbori. Posebne pohvale je bila deležna občinska svetnica Suzi Moser, nova predsedujoča odboru za kulturo, ki je z organizacijo prireditve preživela ognjeni krst. Oba župana upata, da bodo društva, institucije in prebivalci vzdrževali to partnerstvo, obenem sta izrazila željo, da bi ta mednarodna vez dolgo držala.

☞ Prevedla Mojca Smrkolj

Vrtnarjeva opravila v avgustu

Avgust Zrela lepota.

Avgust je zadnji tisto čisto pravi poletni mesec. Ker je bil julij hladen in deževen, bo veliko vrtnarjev odšlo na dopust šele v avgustu.

Navadno je to mesec počitnic in dopustov, torej čas, v katerem vrt nekoliko zanemarimo. Ne bomo se kopali v lastnem znoju.

Roko na srce, začetek poletja je bil bolj slab. Vse kaže, da so udarne napovedi italijanskega profesorja Maracchija in vesoljske agencije Nasa, po katerih naj bi bilo letos poletje najbolj vroče v zadnjih sto letih, po naše: brca v barjansko megljo. V prihodnje nekaj vročih dni sicer še bo, vendar se bodo temperaturna nihanja nadaljevala. Kar pomeni da so se profesor in Nasa, krepko zmotili. Stari pregovor pravi "Biku in vremenu nikoli ne zaupaj". Dejstvo da se naš planet segreva, kaže spremenjena klima in vreme, ki ga je zelo težko dolgoročno napovedati. Lahko pa, da bo ta napoved veljala za avgust, v kar pa močno dvomim. Potem takem lahko poletje še enkrat praznuje vroč poletni praznik žarečih barv. V tem primeru se v največji poletni pripekli ne lotevamo težkih vrtnih opravil - nobeno delo ni tako nujno, da bi morali po nepotrebnem tvegati sončne opekline ali celo težave s krvnim obtokom. Priporočam vam prebrati dobro knjigo v prijetni senci in se odpočiti, ker nam huda dnevna vročina zmanjšuje delovno

zagnanost vrtnarjev.

Dnevi so že nekoliko krajši. Vendar obilje plodov in cvetja še vedno prevladuje in se zaradi tega poslavljamo vrtnarskega leta nekoliko prikriva.

Na zelenjavnem vrtu je zdaj čas za zadnje setev kitajskega zelja, pozne kolerabe in solate berivke. Do koca avgusta mora biti vse to posejano. Do srede meseca pa lahko sejete še črno zimsko redkev, redkvice in belo pomladansko čebulo. V drugi polovici meseca sledi še setev motovilca in poznih sort špinacije.

Paradižniki potrebujejo sonce in dobro oskrbo. V toplejših krajih pa lahko sejete tudi zimsko glavnatu solato in zimsko čebulo. Tako pozno sajene rastline bodo naslednje leto prinašale prve zgodnje pomladanske pridelke. Seveda jih moramo pozimi, vsekakor zaščititi. Posadimo pa lahko še vzgojene sadike zimske endivije, kitajskega zelja, zimskega pora in komarčka. Na vse tiste grede, ki so se doslej izpraznile, lahko še posejemo hitro rastoče rastline za zeleno gnojenje, na pr. facelijo. Preostale rastline zalivajte enako kot doslej, poleg tega pa na gredah odstranjujte plevel, ki pa na vrtu ne bo nikoli končana zgodba, okopavajte tla in posipajte zastirko. Bodite pozorni na škodljivce in bolezni. Še vedno moramo dognovati tiste rastline, ki imajo velike liste in pri katerih se obilneje razrašajo

gomolji in plodovi. To so paradižniki, kumare, por, zelena in vse kapusnice. Bodimo pozorni tudi na velike grme paradižnikov ki jih moramo privezati. Na njih še vedno poganjajo stranski vrhovi, ki jih moramo redno odstranjevati, ter odščipnite glavni poganjek pri petem ali šestem listu nad zadnjimi plodovi, ter tako usmerimo vso hrano na dozorevanje plodov. Avgusta svojo rast zaključita čebula in česen. Če se njihovo listje počasi osuši ter samo od sebe ovene in poleže, je prišel čas za pobiranje. Plodove zvežemo v kite in jih obesimo na zračnem prostoru. Obe vrtnini, čebulo in česen, moramo shranjevati na suhem in zračnem prostoru.

Ko pobereмо pridelek, nas čaka še veliko dela. Poleg običajnega skladiščenja je treba nekatere vrtnine in sadeže tudi konzervirati v vkuhavanjem ali zamrzovanjem.

Prave razmere za skladiščenje zelenjavnic so: visoka vlažnost zraka, temperatura 3-5°C, tema, zračen prostor.

Želim vam prijetno branje in počitek v cvetočem vrtu.

Lep vrtnarski pozdrav
Trajče Nikoloski

CVETLIČNO - DARILNI
BUTIK

Polonca

Lukovica 21a, 1225 Lukovica

Nudimo vam:

- darilni program
- aranžiranje daril, cerkva, gostiln, poslovnih prostorov ...
- rezano cvetje
- lončnice
- zunanje sezonsko cvetje
- poročna in žalna floristika
- žalne, dišeče in okrasne sveče
- popravila suhih aranžmajev
- pesek za grobove
- svileno cvetje
- urejanje grobov

Sprejemamo prednaročila za vse vrste aranžmajev!

Delovni čas:

Ponedeljek - petek: od 9h do 19h

Sobota: od 8h do 12.30

Nedelja in prazniki zaprto

Tel.: 051 31 72 22, 041 33 84 09

Čas za klepet je bil prekratek

Leto se je nagnilo v drugo polovico. Pred odhodom na dopuste smo v Društvu upokojencev (DU) Lukovica prelistali sprejeti program, ki smo ga v prvem polletju v celoti uresničili.

Pomembna dejavnost društva je organizacija izletov. Tako smo v prvi polovici leta potovali po Primorski, Štajerski in Notranjski. Čez mejo smo pokukali na Madžarsko in Hrvaško. Izlet na hrvaške Brione je privabil veliko število upokojencev - kar za dva avtobusa nas je bilo. Ogled otokov, parkov, muzeja je bil posebno doživetje, zato smo mnogi kljub napornemu dnevu pozabili na utrujenost. V juliju in avgustu smo se pridružili moravskim upokojencem in skupaj spoznavali in nabirali zdravilna zelišča.

Program v mesecu juniju nas zavezuje, da obiščemo bolne in ostarele člane društva.

Obiskali smo 85 članov. Topel sprejem, smeh, prijazne besede in domače dobrote so pričale, da je bil čas, odmerjen za posamezen obisk prekratek za klepet, ki ga bolni in starejši zelo pogrešajo. "Pridite še drugič in več časa si vzemite!" so dejali. Mi pa smo hiteli dalje, polni lepih vtisov, nove energije in ponosni na mlajše generacije, ki zavzeto skrbijo za svojce. Drugo leto se ponovno vidimo in obljubimo, da nam časa za klepet ne bo zmanjkalo. Do takrat pa mnogo zdravja in dobre volje!

In kaj čaka člane DU Lukovica v drugi polovici leta 2005? Delovno razgiban bo predvsem september. Z razstavo "Ustvarjalni upokojenec" se bomo vključili v program dejavnosti ob prazniku Občine Lukovica. Zato, dragi člani društva, pripravite svoje izdelke in se predstavite vsi, ki radi slikate, rišete, kiparite, izdelujete izdelke iz lesa, slame, kovine, uživajte

v ročnih delih, pišete pesmi, nabirate zelišča, fotografirate, pletete koše in košare in še kaj!

Še v istem mesecu, 14. septembra, pa se dobimo tudi na pikniku. V oktobru sledi izlet v neznanu, v novembru bomo martinovali v Beli Krajini, v decembru pa nas čaka prijetno silvestrsko srečanje. Za dobro počutje, zanimive programe in varnost bo poskrbela Jelka Maselj, ki je odgovorna za izlete. Tudi na kratke pohode nismo pozabili. Zaživeli bodo v jesenskem času. Skratka, želimo, da se imamo lepo tudi v drugi polovici leta.

Z morebitnimi vprašanji nas lahko obiščete vsak četrtek med 15. in 17. uro v pisarni DU Lukovica.

Za DU Lukovica,
 ✍ Stana Stopar

MK ROKOVNJAČI S POLNO PARO IN NOVIM ČLANOM

Spremljevalna ekipa na kolesarski dirki

Letošnje poletje nam ni povsem naklonjeno z vremenom. Kljub temu v Moto klubu ne počivamo. Že v mesecu maju smo se odpravili na strokovno ekscuzijo v Posočje. Dve noči smo taborili v Čezsoči, dneve pa preživljali ob raznih aktivnostih. Obiskali smo Mangart, Kobarški muzej, sli na popoldanski spust po Soči z rafti in ekscuzijo zaključili še z vožnjo s postanki po celotni soški dolini.

Naslednjo soboto (28. maj) nas je čakala prvovrstna izkušnja. Na povabilo MC Savinja smo se udeležili šesturne vztrajnostne dirke z "laurami" v Šempetru pri Celju. S pomočjo Marjana Kvedra (Avtomehanika Kveder) smo pripravili na dirko kolo s pomožnim motorjem. Dino, Prjatu in Gega (vozniki in mehaniki) so uspešno zastopali rokovnjaške barve vse do diskvalifikacije naše ekipe zaradi napake na progi, kar po našem mnenju ni bilo upravičeno.

V klubu smo našli čas tudi za solidarnost. Člani in simpatizerji smo se v petek, 3. junija, pridružili MK Kamnik na krvodajalski akciji pod naslovom "Motorist se dokaže", ki je potekala na Zavodu RS za transfuzijsko medicino v Ljubljani. Prav tako smo se tudi letos z veseljem odzvali na povabilo k sodelovanju na Kolesarski dirki za VN Lukovice. Seznanjeni s potekom dirke smo spremljali kolesarje in poskrbeli za njihovo varnost. Obiskovalci dirke so imeli možnost

obiskati našo info točko, si nabrati promocijskega gradiva in izvedeti kaj več o dejavnosti našega kluba.

Desetega julija, na sončno nedeljo z ne preveč dobrimi vremenskimi obeti, pa smo se odpravili v Mursko Soboto, kjer je potekalo tekmovanje za državni pokal v razredih skuter, mini moto ter super moto. Ogledali smo si treninge ter prvo vožnjo, nato pa smo se odpravili proti domu zaradi prihajajočega slabega vremena. Ogled dirke smo omogočili tudi našim najmlajšim pripadnikom.

Rokovnjaške barve so se bohotile tudi na Moto zboru pri Postojni (Kamnolom Hruševje), ki ga vsako leto organizira lokalni moto klub No name riders in je eden večjih moto-zborov v Sloveniji. Na sobotni žur, 13. avgusta, se nas je odpravilo osem članov, ki smo se za eno noč predali moto sceni.

Ljubitelji gora in pohodništva pa bodo prišli na svoj račun že v mesecu avgustu, ko planiramo klubski pohod na Stol. Po lanskoletnem uspešnem pohodu na Triglav, smo se odločili nadaljevati tradicijo hribolazništva v moto klubu. V septembra načrtujemo še piknik za naše člane in simpatizerje ter daljšo turo o kateri bomo podrobneje pisali v oktoberskem Rokovnjaču.

V poletnem času pa se je zgodil še en zelo pomemben dogodek, ki smo ga težko pričakovali vsi člani Moto kluba. 17. junija se je namreč podpredsedniku kluba Gašperju in njegovi Urši rodil sin Maj, ki je tako postal naš najmlajši član kluba. Velja omeniti tudi to, da je Maj prvi novorojenček v treh letih delovanja našega kluba. Mladima staršema še enkrat iskreno čestitamo, celi družinici pa želimo veliko srečnih skupnih trenutkov.

Vse, ki vas podrobneje zanima delo MK Rokovnjači, vabimo na ogled naše spletne strani ali na klepet na naš forum.

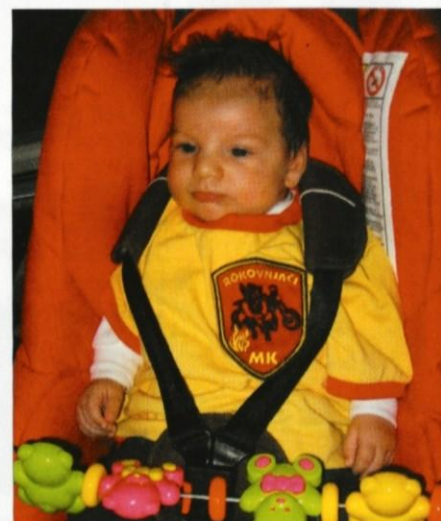
✍ MK Rokovnjači

Moto rokovnjači prek kobarških muzejem

Na motozboru v Postojni je bilo živabno ...

Maj v čisto pravi klubski majici

2. KOLESARSKA DIRKA ZA VN OBČINE LUKOVICE

Člani Kolesarskega kluba Hrast z Doba so se po lanski premierni izvedbi krožne kolesarske dirke za Veliko nagrado Občine Lukovice 2004, ki je med domačini in gosti požela veliko odobravanja, odločili, da prireditev organizirajo tudi letos. VN

Gneča na poti

Občine Lukovice 2005 je bila uvrščena v koledar državnega prvenstva za amaterje pri Kolesarski zvezi Slovenije, poleg tega pa je šela še za točke Pokala Slovenije. Tretja sobota v juniju je tako v okolica Vidma ob podpori občine in njenega župana Mateja Kotnika gostila številne kolesarske navdušence iz vse Slovenije. Zbralo se je zavidljivih 148 tekmovalcev, dva tudi iz naše občine, ki so v treh ločenih startih z različnim številom krogov tekmovali v dvanajstih kategorijah.

Pravo kolesarsko vzdušje je bilo po jutranjem ogrevanju in ogledu proge moč zaznati opoldne, ko so se na progo podale ženske in veterani do letnika 1950, ki so morali premagati šest oz. štiri kroge dolgo progo. V ženski konkurenci je na 30,5 kilometrske razdalji lansko zmago ponovila Aja Opeka iz Postojne. Občudovanja vredni so bili

Člani KK Hrast Dob v akciji

veterani, ki so dokazali, da starost še zdaleč ni ovira za aktivno ukvarjanje s tekmovalnim športom. Najstarejši udeleženec je bil tokrat 74-letni Adolf Križnar (KK Sokol), ki je za 20 kilometrske progo potreboval 42 minut in 20 sekund ter tako tudi slavil v svoji kategoriji. Klub

organizatorja je zastopal Franci Zajc iz Vira, ki je v svoji kategoriji končal kot tretji. Drugi start in samo dirko kategorij masters letnika 1951 do 1970, ki so morali premagati osem krogov, je ob pol drugi uri popoldne spremljala izjemna vročina. Najhitreje jo je uspel premagati član KK Radenske Rog Andrej Marovt Helšič, ki je s 7 minut in 33 sekund uspel postaviti tudi najhitrejši čas kroga. Za Hrast Dob je v svoji kategoriji tretje mesto privozil Silvo Zajc. Sledila je še glavna dirka, kjer so je 49 tekmovalcev letnika 1971 do 1990 podalo na deset krogov ali 50 kilometrov dolgo razdaljo, s skupno kar 900 metrov višinske razlike. Tu smo videli pravo cestno dirko s taktičnimi vožnjami, pobegi in ob koncu zanesljivo zmago Tomaža Kališnika, ki je brez licence Kolesarske zveze Slovenije vozil le v konkurenci Velike nagrade

Občine Lukovice. Seveda ne gre prezreti rezultatov tekmovalcev iz naše občine, ki oba nastopata v dresih kluba iz Doba. Še najboljšo uvrstitev je dosegel domačin Martin Vesel, ki je v svoji kategoriji zasedel sedmo mesto, medtem ko je Bojan Pestotnik dirko končal pet mesta za njim. Za vse, ki vas zanimajo tudi ostali rezultati in uvrstitve si jih lahko ogledate na spletni strani Občine Lukovica

www.lukovica.si/razpisi/vnlukovice.asp) ali Kolesarskega kluba Hrast Dob (www.hrast-dob.si). Na obeh naslovih najdete tudi bogato galerijo slik.

Po petih urah poštenega potovanja in vrtenja pedal kolesarjev je sledilo še slavnostna podelitev medalj in majic zmagovalcem dirke v konkurenci državnega prvenstva in Pokala Slovenije. Sledila je še slovesna podelitev, kjer je župan Matej Kotnik najboljšim izročil pokale in priznanja za tekmovalce Velike nagrade Občine Lukovica 2005.

Ob izredno uspešnem zaključku tekmovalnega dela prireditve, za katerega je tudi letos desetčlanski organizacijski odbor dobil pohvale tako tekmovalcev kot prirediteljev ostalih dirk, so letos člani KK Hrast Dob pripravili še družaben zaključek z nastopom ansambla. Ob klepetu in izmenjavi kolesarskih izkušenj se je zaključila 2. dirka za Veliko nagrado Občine Lukovic, ob kateri se organizatorji še posebej zahvaljujejo: Občini Lukovica; podjetju Seat Avto Cerar iz Kamnika, ki je prispevalo

spremljevalno vozilo; Moto klubu Rokovnjači, ki so vseskozi budno spremljali dogajanje na celotni trasi; Gostinskemu podjetju Trojane; družini Kos z Vidma, ki je odstopila travnike za prireditev; domačinom iz Kosez ter Vidma, ki so poskrbeli za jedajočo in pijačo kolesarjev ter obiskovalcev, ter

Dobrote v ciljni areni

Najmlajši navijači ob progi

vsem navijačem ob progi, še posebej domačinom iz Preserij.

↳ Leon Andrejka

KLEMEN GERČAR PRESENETIL KONKURENCO

V letošnji sezoni je 14-letni Klemen Gerčar, član Sitar Dunlop Racinga, naredil pogumen korak naprej, prestopil v višji razred in tako kot najmlajši tekmovalec nastopa v razredu do 125 ccm. Aktualni državni prvak v razredu do 85 ccm je presegel vsa pričakovanja. Razmišljal je o uvrstitvah okoli 5. mesta, ne pa o samem vrhu. Dvakrat prvi, davkrat drugi, enkrat četrti

so bile skupne uvrstitve po dveh vožnjah, v eni posamezni vožnji pa je celo zmagal, večkrat pa je bil drugi ali tretji.

Tako je tekmovalec s Prevoj na dvotaktni 125 ccm yamahi presenetil vso konkurencio.

↳ Miran Kokalj

MARIO TROHA NA SVETOVNEM PRVENSTVU V IN-LINE HOKEJU

Mario Troha, rojen dne 14. 5. 1974, se je uvrstil v reprezentanco Slovenije za nastop na svetovnem prvenstvu skupine A v IN-LINE hokeju. Svetovno prvenstvo je bilo od 10. do 25. 7. 2005 v Kuopiu na Finskem. Slovensko reprezentanco je zastopalo 12 hokejistov, med njimi pa je tudi Mario Troha, član HK Prevoje. Mario Troha je na navdušenje svojega znanega strica Bojana Zajca pričel igrati hokej z 9-imi leti pri Olimpiji. Ko se je v Sloveniji začel razvijati IN LINE hokej, je Mario končal kariero hokejista na ledu in se leta 1995 včlanil v HK

Prevoje. Kot igralec Prevoje je sodeloval pri vseh uspehih našega kluba in s svojo zavzetostjo in borbenostjo prepričal tudi selektorja slovenske reprezentance, da sodi mednje. Mario v klubu dela tudi kot trener članskega moštva in mlajših selekcij, s katerimi je pred leti že postal slovenski prvak. Za HK Prevoje je to velika čast, kajti nastop našega igralca na največjem prvenstvu nam daje vzpodbudo za nadaljnje delo, saj vidimo, da lahko prispevamo tudi reprezentante.

✎ Vinko Dragar

DAN NOGOMETA ŠTD RAFOLČE

odvijalo pri osnovni šoli na Brdu. Predstavnice nežnejšega spola so zavzele navijaške pozicije in postrežbo raznovrstnih osvežilnih napitkov. Udeleženci, željni nogometne igre, pa so razdeljeni v moštvi starejših in mlajših odigrali tekmo, kjer rezultat vsekakor ni bil v ospredju. A izkazalo se je, da izkušnje še vedno pomenijo določeno prednost pred mladostjo. Precej važnejše kot to pa so telesna aktivnost, druženje in klepet v prijetni družbi, kar je tudi primarni namen ŠTD Rafolče.

✎ Leon Andrejka

NOGOMETNI TURNIR

V Zlatem Polju smo tudi letos uspešno izpeljali spomladanski turnir v malem nogometu.

Lepa sončna nedelja je privabila številne ljubitelje te igre na ogled zanimivih tekem. Zaradi velikega zanimanja smo število ekip omejili na dvanajst, kar zadostuje za izvedbo enodnevnega turnirja. Za pravično igro sta skrbela sodnika Marjan Poljanšek in Franjo Vugrinec, oba iz Kamnika, ki sta brez težav odsodila celotni turnir. Priložnostno moram omeniti presenetljivo dobro igro zlatopoljske mlade ekipe, od kateri pričakujemo morebiten razcvet v prihodnjih letih. Člani društva smo poskrbeli, da so si tako igralci kot gledalci ob igrišču privoščili napitek ter prigrizek, prav to pa je tudi sestavni del organizacije turnirja v Zlatem Polju, na katerega mnogi vedno radi prihajajo.

V poznem popoldnevu je predsednik podelil pokale najboljšim ekipam, se zahvalil vsem prisotnim za obisk ter jih povabil na jesenski turnir.

✎ Tone Habjanič

PRIJETEN VEČER

Nogometna ekipa komunalnega podjetja Prodnik iz Domžal je pred dnevi gostovala v Zlatem Polju in se pomerila s tamkajšnjimi vrstniki. Prijateljsko srečanje, zelo razburljiva in fer tekma je navduševala gledalce ob igrišču. Videli smo vrsto zadetkov na obeh straneh, številni igralci in zadovoljstvo na obeh straneh pa je botrovalo podaljšanju igre. Prijeten ostali del večera smo preživeli kar na igrišču ob prigrizku ter dogovoru o povratni tekmi ob koncu nogometne sezone.

✎ Tone Habjanič

KRASI JIH ODLIČNOST

Letošnji zadnji dan pouka v šolskem letu 2004/05 je sovpadel z dnem pred praznikom slovenske državnosti. Šolsko leto je za marsikoga, tako šolarje, starše in učitelje, dolgo in naporno, morda včasih celo stresno. Vsi se trudijo, da bi bil uspeh ob koncu šolskega leta čim boljši in kakor koli že, z veseljem si predvsem učenci privoščijo počitnice.

Nekateri med njimi pa so na počitnice odšli še z dodatnim zadovoljstvom, saj jih je v goste na podelitev županovih priznanj kot najboljšim učencem posameznih oddelkov OŠ Janka Kersnika Brdo povabil župan Matej Kotnik. Tako je letošnja podelitev potekala v okviru občinske prireditve ob dnevu državnosti, in sicer 24. junija v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici. Kulturni program, ki ga je povezovala Helena Urbanija, in je bil sproščeno ter mladostno obarvan, so oblikovali dekliski pevski zbor Mladost pod vodstvom Petre Capuder in učenci Glasbene šole Domžale - oddelek Brdo, v recitalnem delu pa so nastopili učenci osnovne šole z Brda pod vodstvom Jane Habjan.

Drugi del prireditve je bil v celoti namenjen najboljšim učencem v preteklem šolskem letu. V nagovoru je župan poudaril pomen znanja in izkoriščanje le-tega. Znanje je tista dobrina, ki je sicer ponujena vsem, od nas samih pa je odvisno, kako in kdaj ga bomo uporabili. Osnovnošolsko znanje je temelj vsemu nadaljnjemu. Zato je odličnost potrebno vzpodbujati in jo tudi nagrajevati. Najboljšim učencem OŠ Janka Kersnika Brdo v šolskem letu 2004/05 je župan z ravnateljico Zdenko Pengal podelil knjižne nagrade.

ČESTITAMO!

✍ Marta Keržan

Dekliski pevski zbor Mladost

Najboljši učenci so prejeli knjige

Ujemimo svojo Bodočnost

Ali smo jo res? Smo se spraševali vsi 8. razredi pred valetom. Še zadnja generacija osemletke na Osnovni šoli Janka Kersnika je odšla z Brda. Svoje slovo smo zabeležili v sredo, 15. junija 2005, v Rekreativnem centru Urbanija. V uvodu smo pozdravili zbrane učitelje in delavce šole, župana, starše in ostale obiskovalce. Namenili smo jim nekaj stavkov. Nato smo se zahvalili sponzorjem, ki so nas finančno podprli, ti pa so: Občina Lukovica, Projekt Pezdirc Franc s. p., Gostišče Benkovič Mirko s. p., Pečarstvo Avbelj Franc s. p., B. S. Tehnik, Karmen d. o. o., Vidregar Marjan s. p., Cerar Špela s. p., Laufer Team d. o. o., še posebej pa smo se zahvalili še Rekreativnemu centru Urbanija, Turističnemu društvu Gradišče in našemu hišniku Marjanu za pomoč pri izvedbi prireditve. Valetu smo pričeli s četvorko, ki ji je sledil nagovor župana in ravnateljice.

Po plesni točki so sledila podelitev priznanj in pohval učenkam in učencem posameznih razredov. Klemen Gerčar pa je bil izbran za športnika šole. Učenci smo se predstavili s še eno plesno točko, na zabaven in prijeten način pa smo se predstavili posamezni razredi in se obenem zahvalili svojim razredničarkam in ostalim učiteljem in delavcem šole s spominskim darilcem. Osnovnošolci smo se s svojimi starši zavrteli po taktih **Godbe Lukovica**, ki je bila gost in presenečenje za vse. Godba je sprejela vabilo 8. b razreda, saj so njeni člani trije letošnji osmošolci.

✍ Maša Omahna & Marko Juteršek

Preživelimo smo teden v naravi

Polni pričakovanja smo se učenci in učiteljci v ponedeljek, 23. 5. 2005, odpravili v solo v naravi na Libeliško goro.

Pot nas je najprej popeljala v Velenje, kjer smo se ustavili, si vzeli čas za malico, nato pa smo jo peš mahnili na tamkajšnji grad, ki v svoji notranjosti skriva veliko zanimivega. Videli smo, kakšne so bile gostilne in trgovine pri nas po 1. svetovni vojni. Na gradu je tudi zbirka predmetov iz Afrike, ki jo je

muzeju podaril ljubitelj Afrike, češki akademski kipar František Fointa. Videli smo tudi mamuta v vsej njegovi veličastni podobi, ki je prikazan v zbirki ostankov mastodonta.

Po ogledu gradu smo se odpravili do avtobusa in nadaljevali pot proti Dravogradu do našega cilja doma Ajde. Dom leži nad Libeličami, majhno obmejno vasico, v prekrasnem naravnem okolju. Tam so nas delavci doma prijazno sprejeli. Najprej smo se porazdelili po sobah, nato pa smo odšli na krajišnji sestanek, kjer nas je vodja doma ga. Marjana seznanila s hišnim redom.

Prvo popoldne sta nam Dušan in Barbara pokazala, kje smo. Odšli smo do meje z Avstrijo, si tam ogledali mejne kamne ter se pogovorili, kako se obnašamo, ko pridemo do njih. Dušan nam je razložil zgodovino okoliških krajev in nam pokazal, kje poteka državna meja z Avstrijo.

V torek smo dan preživelimo ob reki Dravi. Tja smo se odpravili kar peš pod budnim očesom Rajka in Hermine. Ko smo prišli na obrežje reka, nas je čakal Dušan, ki je zakuril ogenj, na katerem smo kasneje pekli hrenovke.

Najprej so učenci iz čolnarne znosili mize in klopi, jih postavili, da smo lahko sedeli. Temu je sledila peka hrenovk. Vsak si jo je moral sam speči na ognju. Nekateri so mislili, da jim ne bo uspelo, pa jim je. Hrenovke so bile res slastne, mogoče tudi zato, ker smo jih sami pekli.

Ko smo se najedli, se je bilo treba pripraviti za najbolj zanimiv del dneva, za čolnarjenje po reki Dravi. Iz

se nadaljuje na naslednji strani >>>

otroci ustvarjajo

PRVA LJUBEZEN

čolname so učenci prinesli dva kanuja in opremo, ki je potrebna za kanuizem (vesla, rešilni jopiči). Dušan je učencem povedal, kako je treba izbrati pravilno veliko veslo in pravo reševalno obleko. Preden smo se odpravili v kanuja, so imeli učenci kar malo trme, saj se jih je večina peljala s kanujem prvič. Ko je kanu zdrsel po vodi, je napetost popustila in z veliko vneto smo veslali po Dravi navzgor. Vožnja je bila zelo prijetna, otroci pa so zelo uživali. Ko smo se vrnili z reke, nam je oskrbnik doma s kuharicama pripeljal kosilo. Po kosilu smo se še igrali nogomet, odbojko, badminton, raziskovali okolico reke ... Čas je kar prehitro minil in morali smo se odpraviti proti domu.

V sredo so učenci plezali po umetni steni, ki je visoka 11 metrov, streljali z lokom in odšli v gozd, kjer so, raziskovali prst. Prav prijetno jih je bilo gledati, ko so iskali živali, ki živijo na tleh in jim nastavljali pasti. Popoldne pa so šli pogledat, kaj se je ujele v njihovo past. Živali so opisali, nato pa so jih spustili.

Plezanje po umetni steni je bil za nekatere pravi izziv, drugi pa so jo malo boječje gledali. Vsem je uspelo preplezati steno. Ker pa je bil z nami tudi sošolec Leon, ki se ukvarja s plezanjem, nam je on pokazal, kako plezajo tisti, ki se s tem ukvarjajo že kar nekaj časa.

Prav tako je bilo zanimivo tudi streljanje z lokom. Rajko je vsakemu, ki je zadel sredino, dal za nagrado še eno puščico.

V četrtek smo odšli po gozdni učni poti do Libelič. V vasi smo si ogledali kostnico in kmetijski muzej. V Sloveniji so se ohranile samo tri kostnice. Ta v Libeličah pa je najbolj znana, ker so v njej še ohranjene kost umrlih prebivalcev. Kar malo srbljivo je bilo, ko smo jo videli. V kmetijskem muzeju pa je razstavljeno orodje, ki so ga ljudje uporabljali v različnih letnih časih.

Popoldan pa so nas obiskale učiteljice iz šole. Imeli smo delavnico z naslovom Samopodoba.

V pretek dopoldan so učenci spet plezali po umetni steni.

Skoraj bi pozabila napisati, kako smo preživljali večere. Prvi večer so učenci po sobah pripravili predstavitev sobe. Njihove predstavitve so bile zelo zanimive pa tudi poučne. Drugi večer so pripravili zmenkarije. Pri tem so zelo uživali. Sredin večer je bil športno obarvan. Najpomembnejši in najbolj pričakovani pa je bil četrtkov večer, saj je bil za takrat napovedan ples. Pred plesom je bila prava plesna mrzlica, saj je bilo treba poiskati pravo toaleta, se malo polepšati z ličil in nadišaviti s parfumom. Ples je trajal do 10.30 in na njem se je res uživalo.

Učenci so imeli tudi prosti čas, ki pa so ga izkoristili tako, da do bili ves čas športno aktivni. Igrali so namizni tenis, badminton, odbojko, košarko, med dvema ognjema, šah, ki je stal na tleh pred domom, se pogovarjali. Najbolj pa jim je bilo všeč to, da jim ni bilo treba v času počitka ostati v sobah, ampak so se lahko igrali zunaj.

Prišel je petek in nihče si ni želel domov, kar ostali bi, saj je bilo takoo zelo prijetno. Še vreme nam je bilo naklonjeno, saj je sijalo sonce in nas prijetno grelo.

Prijetno je bilo gledati otroke, kako so uživali v naravi. Pozabili so celo, da obstajajo televizija, računalnik, radio. Ugotovili smo, da se lahko preživi dan oz. celo cel teden brez danes tako kaščenih aparatov pa je vseeno lahko zanimivo.

✍️ Jana Kovič

Med besedo maj in ljubezen skoraj lahko postavimo enačaj. Kdaj smo dovolj zreli za prvo zaljubljenost? Preberite si nekaj prisrčnih utrinkov učencev 4. a razreda.

Iz našega razreda so mi všeč tri punce. V eno od njih sem bil zaljubljen. Takrat sem še sedel v zadnji klopi s sošolcem. Bila sva prijatelja in sva zadržala skrivnost. Nato sem začel po mizah pisati N. D. Kaj to pomeni, je vedel samo sosed v klopi. Napisal so opazila dekleta.

Zadnje uro smo imeli športno vzgojo. Ko sem prišel iz stranišča, so za mojo skrivnost izvedeli drugi fantje in me začeli zafrkavati. Spraševali so me, če se bom poročil. K meni je prišla izbrana deklica in mi povedala, da ima že drugega fanta in jaz sem bil zelo žalosten. Nato sem si rekel, da bom poskusil še enkrat, a mi ni uspelo.

Zamislil sem se, kaj če bi se zaljubil v katero od drugih dveh deklet. Gotovo bi me tudi drugi dve zavrnili. Zdaj sem tiho. Nič ne govorim drugim, niti najboljšim prijateljem ne.

Prvič sem se zaljubil, ko sem hodil v tretji razred.

Bil sem na počitnicah pri bratranču. Šla sva v trgovino v Radomlje. Ko sva se vračala proti domu, sem zagledal neko punco. Ustavila sva se in se pogovarjala. Drugi dan smo šli k bratrančevemu prijatelju. Tam smo igrali računalniške igrice. Takrat mi je rekla, da je zaljubljena vame. Tudi jaz sem ji priznal ljubezen. Potem sem šel domov.

Biti zaljubljen je lepo in romantično.

Ko sem bila zaljubljena, sem bila vesela in polna rožnatih misli.

Bili smo na zimovanju na Kopah. S sošolko sva se pripravili za fanta. Vse punce v naši skupini smo bile zaljubljene. Fantje so nam nosili darila in pisemca. Ko smo šli zvečer ven in so nas fantje kepali, so se naši fantje takoj postavili v bran. Zaljubljeni smo bili vse do konca tedna. Ko smo šli na avtobus, smo se še pogovarjali in igrali igrico Koga zavrneš.

Ko smo prišli na Brdo, smo se skregali in končali zvezo. Zdaj sem zaljubljena, a ne več v istega fanta in prvega fanta ne pogrešam več.

Ni mi žal, da sem bila zaljubljena.

V drugem razredu sem začutila nekaj nenavadnega. Kar naenkrat sem se zaljubila. Ne vem, kaj se mi je zgodilo. Nenadoma sem se zaljubila v prijatelja, s katerim sva hodila skupaj v malo šolo. Večkrat mi je pomagal in mi posodil kako stvar. Nekega dne sva se skregala. Odsli smo v peskovnik. Fantje so šli v levi kot, dekleta pa v desnega. Učiteljica je večkrat zalila peskovnik, da se ne bi izsušil. Nesramni fantje so naredili blatne kepe in jih začeli metati proti nam. Skrivale smo se za peskovnik, a ni pomagal. Ravno sem hotela povedati učiteljici, kaj se dogaja, ko sem dobila blatno kepo v glavo. Vrgel mi jo je prav moj prijatelj. Hitro se je skrtil, da ga ne bi zatožila, vendar sem ga opazila.

Povedala sem učiteljici, kaj se je zgodilo, fant se mi je opravičil in spet sva postala prijatelja. Mogoče tudi nekaj več ...

Zaljubljen še nisem bil. Tega si ne predstavljam prav dobro. Približno vem, kako se taki ljudje obnašajo. No, za nekatere sošolke in sošolce vem, da so zaljubljeni. Sam sem med tistimi, ki še niso bili zaljubljeni. No priznam, enkrat sem bil, pa ne povem v koga.

Prvič sem bil zaljubljen v prvem razredu v svojo sošolko. Ko me je kaj vprašala, me je postalo sram in nisem vedel, kaj bi ji odgovoril. Srce mi je razbijalo, kot da bi tekel na najdaljšem maratonu, pa še zardel sem. Še zdaj včasih zardim. Skoraj vsi fantje vedo, katera sošolka mi je všeč.

Prvič sem bil zaljubljen v prvem razredu. Zgodilo se je na pohodu.

Z izbrano sošolko sva bila najboljša prijatelja. Na vseh sprehodih sva hodila skupaj.

Enkrat me je vprašala, kateri poklemen se skriva v primku Mlakar. Jaz sem ji odgovoril Mak. Zasmejala se je in ... zgodila se je ljubezen na prvi pogled.

Žal je minila, ker smo se morali preseliti.

Ko sem bil zaljubljen, sem bil zelo tečen. Kar naprej sem mislil nanjo. Ni mi bilo mar za prijatelje, znance, sošolce in sošolke.

Ko sem opazil, da izgubljam prijateljce, sem se odločil, da tako ne gre več naprej.

Tezko je imeti prijatelje in biti zaljubljen.

Prvič sem se zaljubil v mali šoli v sošolko. Ves čas sem gledal samo njo in se nisem mogel zbrati.

Nekega dne sem prišel v šolo. Do takrat je bila deklica le sošolka, naenkrat pa mi je postala tako všeč, da bi jo najraje poljubil. Hitro sem odložil torbo zraven svojega stola in se šel igrati. Zelo sem bil vesel, ko smo se igrali družino, saj sem bil jaz očka, ona pa mama. Tudi doma sem se včasih kar zasanjal in se nisem mogel zbrati. Naredil sem ji prstan in verižico, vendar nisem imel dovolj poguma, da bi ji to podaril.

Čez en teden sem videl drugo, ki mi je bila bolj všeč, vendar je to že druga ljubezen.

V prvem razredu sem spoznal tisto, v katero sem še zdaj zaljubljen.

Ko sem bil star kakih šest let, sem bil prvič zaljubljen. Takrat sem hodil še na cicibanove urice.

Doma sem slišal, da punc ne smeš tepsti. Če se jim kaj naredi, jim moraš pomagati, jim kaj posoditi ...

Doma sem si začel delati frizuro. Malo sem gledal, kako sem bil oblečen. Ko sem prišel v šolo, sem se vedno smukal okoli moje punce. Čez par tednov se je zgodilo, kar sem si želel. Postal sem všeč moji punci.

Mislil, da sem ji še vedno všeč. Kdaj bo poroka, pa še ne vem.

otroci ustvarjajo

Dan odprtih vrat je vsako leto nekaj posebnega za vse udeležence: učence, starše in učitelje. V tem šolskem letu smo se odločili, da sledimo cilju **Z GIBANJEM DO ZDRAVJA**.

Pri načrtovanju dejavnosti smo skušali upoštevati čimveč prednosti, ki so nam na voljo; od naravnega okolja v bližini naše šole do športnih dejavnosti, ki so blizu učiteljem, in jih zato z navdušenjem predstavimo učencem in staršem. Takoj sem se odločila, da za učence četrtil razredov na šoli Janka Kersnika Brdo so njihove starše pripravim orientacijski pohod.

Pri načrtovanju poti je bilo pomembno, da dobro poznam bližnje okolico. Pohod je potekal po odsekih različnih vrst poti: makadam, kolovoz, steza, gozdna pot, brezpotje, asfaltna steza. Kontrolne točke so bile večinoma na varnih mestih, tako da so se skupine ob reševanju nalog lahko umaknile s ceste. Naloge na kontrolnih točkah so bile povezane z letošnjimi učnimi cilji pri spoznavanju narave, spoznavanju družbe in športni vzgoji. Eden od pomembnejših ciljev pohoda je bila družabnost, zato čas pohoda ni bil pomemben za končni rezultat.

Kot mentorica ene od planinskih skupin na šoli imam nekaj izkušenj z udeležbo na orientacijskih pohodih. Vem, kako pomembna so natančna navodila in opis poti. Izbrano pot sem zato prehodila večkrat. Za pomoč sem prosila tudi študentko na praksi, ki je prehodila pot po navodilih, zapisanih v opisu poti.

V soboto, 23. 4. 2005, smo orientacijski pohod tudi izvedli.

Starši in učenci so se zbrali na šolskem igrišču ob treh določenih časovnih terminih. S tem smo se izognili predolgemu čakanju na startu.

Najprej smo izžrebali skupine: v vsaki skupini je bil en učenec, ki so ga spremljali starši. Nato so kartončke s številko skupine izžrebali še drugi učenci. Na ta način sem zagotovila ustrezno spremstvo skupin, saj je del poti potekal po lokalni asfaltni cesti. Skupine so odhajale na pot v petminutnem razmaku.

Kljub natančnim opisom so imele nekatere skupine težave na poti. Predzadnji skupini ni uspelo odkriti poti, ker sem oznake kontrolnih točk odstranila petnajst minut zatem, ko je odšla na pot zadnja skupina. Zagato smo rešili s pomočjo tehnike (mobilnih telefonov) in možnosti, da skupina odgovarja na vprašanja na cilju.

Na cilju so skupine pričakali gospa Gracar, ki je udeležence povabila k športnim dejavnostim, zabeležila njihov prihod ter vsebino predstavitev skupin in gospod Korošec ter gospod Capuder, ki sta jim postregla z golažem.

Družabni zaključek, v katerem so se predstavile skupine z ugankami, pantomimo, prizori, pogovori je pregnal še zadnje meglice spominov na neprijetno moker poizkus izvedbe pred dvema tednoma.

Kako smo hodili in ob tem uživali?

V soboto, 23. 4. 2005, smo imeli dan odprtih vrat, orientacijski pohod do ribnika v Zaborštu. Štartali smo na šolskem igrišču. Jaz sem bil v četrti skupini. Odhajali smo v petminutnem razmaku. Vseč mi je bilo, ko smo hodili v naravi ...

Dušan Cerar, 4. a

Dan odprtih vrat mi je bil zelo všeč. V soboto dopoldne smo jaz, mami in brat odšli na šolsko igrišče. Tam nas je učiteljica zbrala v skupine. Jaz sem imel številko tri. Številko je izžrebala tudi Nina in potem smo bili skupina. Ko smo se odpravili z igrišča, smo začeli brati navodila. Prvo nalogo smo našli pri ribniku.

Damjan Pevc, 4. a

V soboto, 23. 4., smo odšli na dan odprtih vrat - pohod. Ker smo malo zamudili, smo si lahko sami izbrali skupino. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo morali izbrati ime skupine. Ker je imela sestra s sabo črnega mačka Petronija, smo si izbrali ime Črne mačke.

Ana Sophie Terglav, 4. b

Skupina Carji je štela 5 članov. Hitro smo rešili 6 nalog. Označene so bile z oznako KT. Na cilju smo prišli kot četrti. Prehiteli smo eno skupino. Zbrali smo vseh 35 točk. Jedli smo golaž. Igrali smo se tudi med dvema ognjema. Na koncu smo predstavili svojo skupino. Mi smo repali. Vesel sem bil, ker je bilo lepo, toplo, sončno vreme. Luka Horjak, 4. b

V soboto, 23. 4., smo imeli športni dan. Šli smo na pohod do ribnika. Iskali smo kartončke in pisali rešitve na list. Najprej smo malo zašli, a potem smo se znašli in smo to opazili. Ko smo prišli na cilju, smo se malo igrali. Potem je bil čas za golaž. Ko smo pojedli, smo izvedeli, da je bila naša skupina peta. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo plesali in predstavili skupine.

Tina Semprimožnik, 4. b

V skupini smo se dobro razumeli. Bilo nam je všeč, ko smo odgovarjali na vprašanja. Bili smo peti. Dekleta smo celo pot razmišljale, kaj bi zapeli. Odločile smo se, da bomo zapele Mojster Jaka. Dobili smo 5 točk.

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo igrali igrico Sneguljčica in 7 palčkov. Bilo me je strah, ko sem govorila. Bila sem mačeha.

Med potjo domov smo se jaz, ati, Karin in Brigita hecali. Ko sem prišla domov, sem bila zelo utrujena.

Laura Bartol, 4. a

Naša skupina se je imenovala 3m šport. V skupini smo bili Matej, Miha, Matjaž in mamič Mojca in Barbara. Za nastop z naslovom Od starta do cilja smo dobili petico. Najbolj všeč mi je bilo reševanje nalog na postajah. Vse smo vedeli. Ravnali smo se po navodilih. Poti so bile lepe. Nikoli se nismo izgubil. Pot je bila zelo lepo razložena. Golaž je bil zelo dober.

Ta športni dan mi je bil najboljši.

Matej Avbelj, 4. b

V soboto smo imeli dan odprtih vrat. Bilo je zabavno.

Imeli smo orientacijski pohod. Poiskati smo morali kontrolne točke. Če si vse odkril, si prišel na cilju. Naš cilju je bil ob ribniku v Zaborštu. Tam smo jedli golaž in se igrali. Najbolj všeč mi je bilo takrat, ko smo igrali igrico Sneguljčica in 7 palčkov. Imela sem zelo dobro vlogo. Bila sem eden od palčkov. Imenovali so me Kihec, saj sem kar naprej kikikikikihala. Ni mi bila všeč naša uvrstitev, a si vseeno nisem "kravžljala živčkov".

Nika Kašnik, 4. a

Sprva sem mislil, da bodo naloge težje. Res, da je moja skupina zasedla sedmo mesto, a nič zato. Naša skupina je imela ime Rdeča kapica, ki smo jo tudi odigrali.

V igri, ki jo je zaigral naš razred 4. a, mi je bilo všeč vse. Imel sem zelo malo vloge. Bil sem volk. Sodelovali smo vsi učenci našega razreda.

Ambrož Vidregar, 4. a

V soboto zjutraj mi je bilo všeč, ker je naša skupina odšla na pot prva. Ni nam bilo treba čakati. Ko smo reševali naloge na postajah, nam ni šlo tako dobro. Ko smo prišli do cilja, sem malo pomalical. Učitelj iz 4. b nam je skuhal golaž. Potem smo se igrali nogomet in med dvema ognjema. Naša skupina se je imenovala Triglav.

Fonzi Merdita, 4. a

Naša skupina se je predstavila z uganko: Zgodaj spomladi je zdrav, kasneje je lep, potem pa gre seme s trebuhom za kruhom dogodivščinam naproti. Uganko smo tudi uprizorili.

Tina Dolinšek, 4. a

Na dnevu odprtih vrat sem se imel zelo dobro. V skupini smo bili Brigita, Dušan, jaz in brigitina babica. Ko smo šli skozi Rafolče, smo šli mimo hiše, v kateri je nekoč živel Brigita. Brigitin pes je bil odvezan in je šel z nami. Brigita in babica sta ga odganjali, meni pa se je malo zamislil, ker ni smel z nami. Potem smo šli dalje, pes pa z nami.

Ko smo predstavili svojo skupino, smo zapeli pesmi Zvončki in trobentice in Sijaj, sijaj soncece.

Anže Vidregar, 4. a

Petnajst minut do desetih sva z mami prišli na igrišče za šolo. Malo sva morali se počakati. Ko smo odšli z igrišča, smo določili ime skupine. Mi smo se imenovali Črne mačke. Bilo je 6 kontrolnih točk, a mi smo prišli le do četrte. Potem smo zašli. Za zadnjo skupino je hodila učiteljica in pobirala naloge. Mi smo hodili naprej. Ker nismo našli nobene kontrolne točke, smo poklicali skupino pred nami. Povedali so nam, da naj kar pridemo na cilju. Odšli smo proti ribniku, kjer nas je že čakal golaž.

Mislim, da smo si ga pošteno zaslužili.

Ana Kveder, 4. b

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo iskali kontrolne točke. Našli smo vse.

V skupini nas je bilo sedem, zato smo se poimenovali Sedem palčkov. Celotno pot smo iskali Sneguljčico, potem pa smo ugotovili, da nam je sledila (učiteljica). Po kakšni uri in pol smo prišli do ribnika. Tam smo dobili golaž in kruh. Okoli pol enih sem prišel domov. Izlet mi je bil zelo všeč.

Vid Stoschitzky, 4. a

Ekipa za dobrodošlico

Strokovna komisija za oceno predstavitev skupin

Sneguljčica in šest ... kontrolnih točk

Besedilo: Marta Per, učenci 4. a in 4. b razreda

Fotografije: Helena Urbanija

O odvisnost od modernih tehnologij: **PRENOSNI RAČUNALNIK, MOBILNI TELEFON IN ZOBNA ŠČETKA**

Mojca (nepoboljšljiva internetna odvisnica): Ponavadi me zjutraj zbudi mobilni telefon (SMS za dobro jutro), že zdavnaj je zamenjal klasično budilko. Opravim jutranjo rutino, si umijem zobe in grem novim dogodivščinam naproti - ponavadi ne brez računalnika. Ko prižgem računalnik, vedno najprej aktiviram elektronsko pošto (mail), šele potem storim vse ostalo. Začnejo se moje "uradne ure". Sestra pokliče, naj ne pozabim priti danes ob tej-in-tej-uri zglasti tu-in-tam, saj moram nekaj podpisati. Ta birokracija! Kdaj se bo uresničila ideja e-uprave (elektronske uprave)?! Popoldne si vzamem čas in grem s prijatelji na kavo, a že zazvonijo moj telefon, klic iz tujine: "Kje si?! Pridi na (inter)net? Nujno!". Ko pridem domov, se prijavim v mail, preberem osebna sporočila in se prijavim v web-messengerja (program za internetni pogovor). Oglasi se prijateljica, ki studira v ZDA, potoži nad domotožjem. Vklopi web-cam (internetno kamero) in pomahava si preko luže. Javijo se mi še drugi "legionarji". Potem dobim sporočilo iz mestne hiše nekje s severa Nemčije, prijatelj sprašuje po počutju Brina (naš kuža) in mi zagrozi, da ga naslednjič odpelje s seboj, ker je deležen le malo moje pozornosti (sprehodov). Branim se, da ga ni tukaj in tega ne more vedeti. Očita mi, da "visim" ves dan za računalnikom in gledam Brina le na slikah. Zanimivo, podobnega mnenja so tudi moji starši! Še on me zaposli - pošlje mi MP3 (glasovna datoteka) intervju in me zadolži, da ga natipkam, prevedem in objavim na spletni strani, ki jo imamo skupaj s prijatelji. "In kdaj naj zdaj peljem Brina na sprehod?" ga vprašam. Vmes pričnem še s pisanjem članka za Rokovnjača. Sestra me zmoti, ker išče DVD, ki bi ga želela pogledati. Preveri v moji zbirki CD-jev in DVD-jev, na kupu razmetanih zgoščenk - misija nemogoče. Obupa in se raje odloči za dobri stari kino. Prijateljica me pokliče in opozori, da nekdo na našem spletnem forumu (prostor za izmenjavo

mnenj) dela "štalo". Našemu administratorju pošljem mail in takoj uredi zadevo. Pred računalnik prinesem še vse svoje položnice in račune, se prijavim v spletno bančno poslovalnico in jih plačam, tako sem se izognila čakanju v vrsti in prilaganju bančnemu delovnemu času. Nato "pobrskam" po internetu za študijsko literaturo in se prijavim na izpit. Ko pogledam na uro, je ta je že krepko čez enajst zvečer in ker moram zjutraj zgodaj vstati, privoščim tudi računalniku nekaj počitka. Preko SMS-a zazelim še lahko noč in obljubim, da peljem zgodaj zjutraj Brina na sprehod.

Brez sodobnih komunikacijskih sredstev si življenja ne predstavljam več. Omogočajo mi, da dnevno ohranjam stik s prijatelji, ki so se razkropili po celem svetu, da takoj pridem do informacij, da ohranjam stik s fakulteto in da prihranim na času. Hitrejši prenos informacij, ki ga ta sredstva omogočajo, je sprožil tudi hitrejši tempo življenja nasploh, kar pa seveda ni vedno najbolje. Kot pri vsem, je tudi tukaj potrebno najti neko "zdravo mero". Pred časom me je prijatelj vprašal, kaj bi vzela na samotni otok. Preprosto: prenosni računalnik, mobilni telefon in zobno ščetko, tako bi se počutila kot doma (kot velika večina mladostnikov).

Franc (predstavniki generacije internetnih ignorantov): "Mojo generacijo so sodobne komunikacije povozile. Kadar me kdo vpraša za moj elektronski naslov, sem v zadregi. Računalnik uporabljam le toliko, kolikor ga potrebujem v službi. Že večkrat sem prošil za instrukcije svoje otroke, pa imajo vedno "pomembnejše" delo. Problem moje generacije je računalniški jezik, ki je v večini angleščina, mi pa smo se učili druge tuje jezike. Uporabljam mobilni telefon, več službeno, manj privatno. Pred časom še nisem znal pošiljati in brati SMS sporočil, nekoč mi je prijatelj poslal SMS sporočilo s povabilom v gore naslednji dan, jaz pa sem SMS opazil in prebral šele čez teden dni, takrat sem si rekel, da je skrajni čas, da malo bolje spoznam svoj mobilni telefon. Sodobne komunikacije bolj koristijo mlajše generacije, a tudi starejši se bomo morali o tem izobraževati, saj znajo biti zelo koristne. Za večino nas starejših pa je internet še vedno potovanje v neznanu."

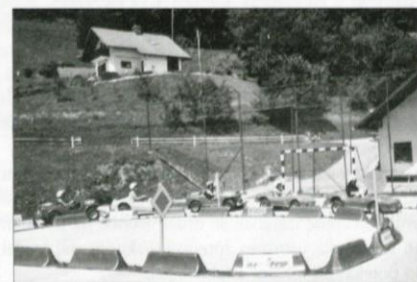

Denis (kritični odvisnik od modernih tehnologij): "Mobilni telefoni, internet, DVD-ji in MP3-ji so naš vsakdanjik. Mnogim starejšim ljudem so verjetno nepoznani že sami izrazi. Jaz moderne komunikacije uporabljam dnevno, doma in v službi. Meni predstavljajo pomoč pri delu, za nekatere moje sodelavce pa so breme. Danes ima npr. že vsak otrok svoj mobilni telefon. Mladi bi bili radi "cool" in imeli vse in še več, kar imajo njihovi vrstniki. Premamijo jih ponudniki mobilne zabave, ki ponujajo mnoge

priložnosti za zapravljanje denarja, starši pa konec meseca plačujejo visoke račune, saj svojih otrok pri tem početju ne morejo učinkovito nadzorovati in omejevati. Večina mladostnikov se tudi bolje spozna na računalnik in ostalo tehnologijo kot njihovi starši. Mladi "visijo" na internetu pozno v noč, igrajo igrice, "surfajo" po internetu... Pa se starši sploh zavedajo, kaj vse njihovi otroci tam lahko počnejo, do kakšnih vsebin lahko pridejo? Naši starši so si v mladosti kupili ploščo, na kateri je mladenič prepeval o ljubezni in veselju, danes glasba in videi govorijo le še o spolnosti in nasilju. Nekritično konzumiranje vsega tega gotovo ni dobro. Pa imamo mladi alternativo? Imamo urejena igrišča, kraje za srečevanje (razen v lokalih, trgovskih središčih)? Na cesti se ne moremo srečevati, v naseljih je otroška in mladostniška razposajenost zaradi hrupa nezazelenjena.

Starši se morajo sprijazniti, da živimo v dobi modernih komunikacijskih tehnologij, a na njih je, da mladostnika naučijo pozitivnih vrednot, ki mu bodo pomagale krmiliti med "nevarnostmi", ki jih te prinašajo."

MLADI V CESTNEM PROMETU

Poligon v zlatopoljskem igrišču

S soncem obsijano zlatopoljsko igrišče je bilo sredi prejšnjega meseca spremenjeno v pravi cestni poligon, ob njem pa vrvež mladih in najmlajših, ki so tokrat prišli na svoj račun.

Vse dogajanje smo poimenovali kar DAN VARNOSTI V CESTNEM PROMETU, tudi tokrat pa ga je vodil g. Zmago Berlec iz Prevoj. S postavitvijo cestnih stez, opremljenih z znaki in semaforji, je svoj delovni umik pričel s teoretičnim delom. Mlade je poučil o osnovni vzgoji na cesti ter v prometu, nato pa jim je razkazal poligon po katerem so kasneje zelo ubogljivo in uspešno upravljali z volanom svojih avtomobilčkov. V samo vožnjo so bili zelo lepo vključeni tudi najmlajši, saj so kot sopotniki doživljali nepozabne trenutke v prijetni vožnji. Prehitro je minil štiriurni čas, ki smo ga mladim in najmlajšim namenili to nedeljo, seveda bi se radi vozili še v nedogled. Ob koncu smo se skupaj zahvalili Zmagu Berlecu za zelo uspešno strokovno in tehnično izvedbo programa. Še posebej pa smo bili veseli dejstva, da nam je zaslužen honorar podaril za nakup športnih majic.

OBVEŠČAMO VAS, DA SMO VAM**SPREMENILI NASLOV: Doline pri Trojanah**

Gospod Janez Baloh je na predvečer božiča leta 2002 prejel nenavadno obvestilo z Upravne enote (UE), da mu "popravljajo" naslov. V dopisu

piše, da so objektu, kjer stanujeta Balohova vpisali "nov pravilen" naslov. Toda o pravilnosti bi se tu dalo razpravljati na dolgo in široko.

Balohova, gospod Janez in gospa Minka živita v kraju, ki ga vsi poznamo kot Doline (pri Trojanah), njuno domačijo pa kot Dolinarjevo. Kraj res ni bil nikdar posebno gosto

naseljen, toda Dolinarjeva domačija stoji tam že stoletja, kraj premore pestro zgodovino (gospod Janez je napisal knjigo Dolinska kronika, ki je v teh dneh že pri lektorici). V vseh starih zapisih, v zemljiški knjigi in vseh ostalih evidencah ima Dolinarjeva domačija naslov Doline 1. Pred približno 30-imi leti so Dolinarjevi domačiji dodelili naslov Učak 13. Gospod Janez se je že takrat pritožil, saj je to pomenilo formalni izbris kraja Dolin. Pritožbe niso zalegle, formalno se je obdržal naslov Učak 13. Toda "težave z volilnim imenikom", kot je izjavil nekdo na UE, so privedle do spremembe naslova, tokrat v Podmilj 13, kar je povzročilo tudi spremembo pošte. Učak spada pod pošto Trojanah in je dejansko zelo blizu Dolin, Podmilj pa pod pošto Blagovica in z Dolinami nima nikakršne povezave, ne cestne ne kakšne druge. Res je morda izgleda blizu po zračni liniji, toda čez strme gozdove vodi do Podmilja le neprevozna gozdna pot. Očitno je tako odločitev sprejel nekdo, ki si niti ne predstavlja, kje natančno živita Balohova. Zanimivo je, da je Podmilj 12 oddaljen kar nekaj kilometrov od Dolinarjeve domačije, leži povsem na drugem koncu krajevne skupnosti (KS) Trojanah. Do Trojanah in do pošte je 2 km, do Blagovice pa 8 km, s tem da se morate najprej peljati čez Učak, Šentožbolt, Podmilj in Petelinjek. Od Dolin do Podmilja pa je približno 4-5 km v smeri Blagovice. Bo hodil poštar iz Blagovice čez celo KS Trojanah v Doline za eno pismo? Seveda ne. Na pošti so kmalu ugotovili nesmisel in so prispele pošiljke, ki so prihajale na naslov Podmilj 13, začeli pošiljati na Trojanah, kjer tako pošto, na željo gospoda Janeza, zavrnejo - "naslovnik ni znan". Ponavadi se taka pošta vrne s popravljenim naslovom - Učak 13 ali pa kar Doline 1. Gospod Ivan se je pritožil, oglašil se je na UE, ti so ga napotili na Geodetsko upravo (GURS), poslal je pritožbo na GURS, a odgovora do danes ni dobil, svoje težave je predstavil Občini Lukovica, a ostalo je le pri obljubah. Podprla ga je le KS Trojanah, ki zagovarja ohranitev imena Doline oz. naslova Doline 1 (ali pa Učak 13, kar je tudi povsem sprejemljivo), toda za KS to nima nikakršnih pooblastil.

Tudi drugače so Doline pozabljene. Edina prevozna cesta, ki pripelje do Dolin preko Učaka, je še vedno makadamska. V zadnjem času je zelo obremenjena, saj vodi tudi do priljubljenega razglednega stolpa Reber, a to Balohovih ne moti, želijo si le, da bi se številni popotniki vračali, a se

zaradi slabe ceste za to ne odločajo. V dneh, ko zapade večja količina dežja, cesta namreč postane skoraj neprevozna. Gospod Janez je za cesto skrbel 50 let, zdaj je cesta občinska, komunala se sicer trudi s sanacijo ceste, vendar vsako novo deževje njihovo delo izniči. Rešitev bi bila asfaltiranje ceste, gospod Janez ne pričakuje asfalta do svoje hiše, zeli si le, da bi bil vsaj del poti urejen.

A kaj, ko za birokracijo Doline ne obstajajo. Res tam ne prebiva mnogo volivcev, toda ali se lahko zato kraj preprosto izbrše z zemljevida? Kako bi se vi počutili, če bi vam tako "popravljali" vaš naslov? Si predstavljate samo, kakšni so stroški menjave dokumentov?

Moja Smrkolj

POLETNA KOLONIJA REJNIŠKIH DRUŽIN V PINETI - NOVIGRAD ZAHVALA ROTARY CLUBU DOMŽALE

Osmo rejniško kolonijo v Pineti Novigrad, od 18. do 24. 6. 2005, smo tudi tokrat v Centru za socialno delo Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale izvedli ob veliki finančni podpori in pomoči naših donatorjev iz ROTARY CLUBA DOMŽALE. Z njihovo donacijo 700.000 sit smo uspeli vsem 35-tim ude-

leženišem rejencem znižati stroške bivanja za več kot polovico.

Program, v katerem vsi pridobivamo, tako da teden skupnega bivanja izkoristimo, da bolje spoznamo potrebe drug drugega in se vzajemno učimo z rejniškimi starši, ki so naši sodelavci in rejenci, za katere smo vsi soodgovorni, da razvijejo svoje sposobnosti in postanejo uspešni, samozavestni in zadovoljni odrasli. Priložnost imamo doživljati in se veseliti vsestranskega napredka otrok v učenju socialno sprejemljivega vedenja, urjenju njihovih spretnosti in sposobnosti - npr. otrok, ki opazno napredujejo v prilagajanju in sprejemanju skupine, otrok, ki so premagali strah pred vodo in splavalci ... Še posebej nas veseli, ko opazujemo mladostnike, ki se znajo zabavati brez alkohola in droge, ki zmorejo sprejemati osnovna pravila skupnega življenja na način, ki je sprejemljiv za vse. Veselje in zadovoljstvo udeležencev je energija, ki nas usmerja v prihodnje. Letos je bilo udeleženi 70 članov rejniških družin z izjemno pestro starostno sestavo, od dve do 77 let, pet vzgojiteljev in dve socialni delavki.

Vsak dan si popestrimo s številnimi dejavnostmi na plaži, ustvarjalnimi delavnici, športnimi aktivnostmi in družabnimi večernimi dejavnostmi. Da svoje zamisli lahko uresničimo, se moramo zahvaliti donatorjem, ki nam prispevajo v ta namen finančna sredstva ali izdelke. Ob tej priložnosti iskrena hvala Občini Domžale - Uradu županje, KS Dob, MK Domžale, VEIT TEAM-u in CISCO Systemu iz Ljubljane.

Hvala naši dolgoletni sodelavki - rejnici Franciški Rožič in študentki Karmen Pestotnik, ki sta bili zelo angažirani in uspešni pri pridobivanju donatorskih sredstev, v svojem prostem času, prostovoljno in brez plačila.

V Centru za socialno delo Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale, se iskreno zahvaljujemo vsem imenovanim za razumevanje, podporo in pomoč, ki nam omogočajo, da lahko v rejništvu delujemo socialno konstruktivno na način, za katerega verjamemo, da je smislen, koristen in dober.

Marta Tomec

Ljubezen kot Talisman

Visoko poletje, obarvano s počitniško navihanim soncem, je tudi čas, ko človek rad vzame v roke knjigo, da se otrese vsakdanje zavezujočih vzorcev obnašanja. Tako smo se konec julija na vrtu Društva pisateljev Slovenije v Ljubljani srečali s pesnico Zvezdano Majhen in njeno drugo pesniško zbirko za odrasle z naslovom Talisman ter pisateljico Polono Škrinjar z Zgodnjo pezebo.

Talisman je zbirka devetinšestdesetih pesmi, misli, razmišljanj, izkustev o ljubezni, ki so ujete v izrazito klasično virtuozno obliko soneta. Osrednji in edini motiv je ljubezen, razpeta v prosojnost in lepoto nadzemskega, duhovnega, a hkrati tako otipljiva, tako tukaj, tako naša in človeška. Morda se na prvi pogled zdi, da Talisman pripoveduje čisto svojo zgodbo, saj je vsebinsko in motivno, pa tudi idejno zaključena celota, a lahko rečemo, da je kljub temu nekakšno logično nadaljevanje prve zbirke sonetov Poema etra (predstavljena je bila na Bregu leta 2002, kjer je pesnica preživela otroška leta - op. av.), ki se ukvarja z bitjo in smislom. Smisel, njegovo najobširnejšo manifestacijo Zvezdana Majhen najde v ljubezni - talismanu, ki ima nandnaravno moč preganjalke zlega.

Po besedah same pesnice na predstavitvi je zbirka nastajala skozi obdobje dvajsetih let skupaj še z drugimi soneti, ob čemer pa je sama začutila, da ljubezen potrebuje svoj prostor in svojo knjigo.

Sonete dopolnjuje sedem perorish, zdaj že pokojnega, Lucijana Reščiča.

Zbirka Talisman je izšla pri Mladinski knjigi v zbirki Žamet.

In še povabilo: Jeseni se bomo s pesnico Zvezdano Majhen srečali na literarnem večeru v Šentvidu.

✍️ Marta Keržan

ZAHVALA

27. junija ob 21.30 je narava pokazala svojo uničevalno moč in nam popolnoma uničila vse strehe na poslopjih. Škodo je povzročila za jajce debela toča. Iskreno se zahvaljujemo PGD Blagovica, ki so nam že ponoči priskočili na pomoč in nam zaščitili streho pred nadaljnjim zamakanjem.

Prav tako velja naša iskrena zahvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali pri obnovi vseh streh. Še posebno se zahvaljujemo sorodnikom in znancem iz občine Kamnik, ki so nam bili res v zelo veliko pomoč.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

✍️ Urankarjevi iz Lipe, po domače Tinčkovi

Spoštovano uredništvo Rokovnjača!

V junijski številki vašega glasila sprašuje g. Maks Us "Kdaj bomo lahko kupovali sveže meso?". Jaz pa sprašujem: "Kdaj ne bom nič več prenašala cestnega prahu, ko gradim hišo v Čepljah? Kdaj bo položen asfalt vsaj preko vasi mimo hiš?"

Kajti tisti, ki smo se odločili, da vlagamo premoženje v domačo rojstno občino, pričakujemo, da smo zaželjeni. Ne tako kot tisti, ki so ga vložili ob Jadranskem morju in je zdaj druga država. Hvala za razumevanje.

Lep pozdrav,

✍️ S. Kralj Cvetka, Ljubljana

Pred referendumom o RTV Slovenija

Državni zbor RS je nedavno sprejel novi Zakon o RTV Slovenija. Sprejem tega zakona je bil nujno potreben, saj je bila RTV Slovenija kot nacionalni medij povsem v rokah LDS in ZL (sedaj SD), ki sta krojila uredniško politiko po političnih kriterijih. Novi zakon tega ne

dopušta več, s tem pa LDS in (ZL)SD izgubljata nadzor nad poročanjem in uredniško politiko in zato sta ti dve stranki zahtevali, da se o novem zakonu o RTV Slovenija izreče državljeni na referendumu. Zahteva po referendumu je s pravnega vidika sicer povsem legalna, zanimivo pa je, kako hitro stranki, ki sta zahtevali referendum, menjata svoji mnenji - v preteklih letih, ko sta bili na oblasti, sta vseskozi zatrjevali, da so referendumi nepotrebni in da je to zapravljanje denarja.

Prepričan sem, da bodo ljudje na referendumu podprli naš novo sprejeti Zakon o RTV Sloveniji, saj se z njim ureja cela vrsta zadev, ki so bili pred tem neurejeni. Tako sedaj šele naš novi zakon omogoča, da se vzpostavi nadzor nad porabo sredstev na ustanovi, za katero plačujemo vsi - pri tem, kako se ta denar na RTV porabi, pa uporabniki in nihče izven RTV do sedaj niso imeli besede. Sprememba zakonodaje je z vidika finančne nepreglednosti poslovanja RTV, ter ostalih nepravilnosti, nujno potrebna. Eden ključnih problemov RTV je tudi to, da veliko novinarjev na RTV nima urejenega delovnega razmerja, saj za to naj ne bi bilo sredstev, po drugi strani pa je RTV hiša finančna sredstva nenadzorovano trošila. RTV program ustvarjajo številni novinarji, ki še vedno nimajo urejene zaposlitve. Svoje delo opravljajo na osnovi pogodb, ki jim ne zagotavljajo ustrezne socialne varnosti in tudi za to nihče ne odgovarja. Ti novinarji pa si zaradi neurejenih pogodbenih razmer ne upajo dvigniti glasu zoper nekdanjo vladajočo oblast (znano je, da je predsednik LDS kar po telefonu krojil uredniško politiko RTV), saj imajo sklenjene pogodbe za določen čas, ki jim ne jamčijo nobene varnosti. Nujno torej potrebujemo zakon, ki bo financam in notranji organizaciji na RTV nalil čistega vina. Tako, kot se ne sme omejevati svobode novinarjev, pa ta svoboda tudi ne sme pomeniti neomejeno trošenje denarja naročnikov.

Še na eno stvar moram opomniti - vprašanje vsebine, kvalitete programa, uspešnosti in poslovne odličnosti RTV je za predlagatelje referenduma zamenjalo ključno kadrovske vprašanje: kdo lahko predlaga in kdo lahko izbira. Zdaj so v LDS in ZL(SD) končno priznali, da jim gre samo še za kadrovske politiko. Sprašujem pa se, ali so po njihovem mnenju civilna družba res sama izbrana zveze institucije - npr. Kocijančičev Olimpijski komite in še nekateri "posvečeni". In zakaj ne bi smeli predlagati organe RTV državljeni, ki s plačilom naročnine zagotovijo najmanj 80% delež vseh prihodkov? Zakaj ravno ta določba novega zakona ne bi bila dobra? Zdi se, kot da LDS in (ZL)SD Slovenke in Slovence smatrajo za neuke pri ključnih vprašanjih in hkrati samo za potreben del pri plačevanju (RTV) položnic ter za oddajo glasu na volitvah. Predlaganemu referendumu sicer ne oporekam, do njega imajo v LDS in (ZL)SD vso pravico in sam se ga bom tudi udeležil. Vendar pa naj predlagatelji referenduma le povedo pravi razlog za ta referendum. Z našim predlaganim in sprejetim novim zakonom se bo namreč končno določila jasna odgovornost ter se bo prekinilo politično delovanje v tem nacionalnem mediju. To pa očitno ni povšeči nekdanji oblasti, saj tam, kjer nihče ne nosi neposredne odgovornosti, nihče nikoli ni nič kriv in tudi nikoli ni bolje.

✍️ Miha

SLIKA, DA SE NEKDO VPRAŠA: ZAKAJ ...?

Posiljam vam nekaj slikic, ki so nastale na našem novem jezeru (gradiški jez). Posnete so bile 4. 8. 2005 okoli 16. ure.

Zdi se mi zelo grdo, da naši kmetje oz. neki brezvestneži tam odlagajo drobovino in podobno šaro, ki ne spada v naravo.

Lahko si to tudi sami ogledate, ampak vseeno: leži ob cesti, ki pelje okoli jezera, in sicer zavijete desno, peljete naprej in pridete do levega ovinka. Od tu pelje kolovoz v klanec proti brunarici. Ob ovinku teče potok in v tem potoku so tudi te smeti in odpadki.

Če koga zanima, sem pripravljen podrobno razložiti.

V prejšnji številki smo strankam zastavili vprašanje: Kaj menite o dokončni ureditvi Gradiškega jezera? Prejeli smo odgovor NSI in SDS

"ZADRŽEVALNIK ODVEČNIH VODA" ali "GRADIŠKO JEZERO"

Na vprašanje, ki je zastavljeno, težko odgovarjamo, kajti uradno ime, kot nam je znano, se imenuje "ZADRŽEVALNIK ODVEČNIH VODA" v Gradišču. Odgovoriti pa moramo na tako imenovano ime "JEZERA". O tem lahko povemo, da je zadrževalnik po besedah DARS-a urejen po nekaterih uradnih standardih - projektih z vso potrebno dokumentacijo in za enkrat služi svojemu namenu dobro.

V kolikor pa preimenujemo uradno "ZADRŽEVALNIK" v neuradno ime "GRADIŠKO JEZERO", potem je tu popolnoma druga situacija. Tu pa so v ozadju tudi drugačni interesi, želje, predlogi in že se lahko pogovarjamo o neki nadgradnji ali tako imenovani dodatni vrednosti tega zadrževalnika.

Ureditev Gradiškega jezera

V Gradiškem jezeru imamo že kar nekaj časa vodo. Cesta okrog jezera je postala priljubljena sprehajalna in kolesarska pot. Tudi organizacija Teka okrog jezera je bila dobra ideja - to pa je pravzaprav tudi vse. Občani, ki jezero redno obiskujemo, pogrešamo jasno vizijo razvoja. Pojavljali so se vandalski lastniki motornih plovil, ki na jezero nedvomno ne sodijo, potem so se pojavile table o prepovedi vsakršne aktivnosti na jezeru, za katere se niti ne ve, kdo jih je postavil in na kakšni osnovi. O premičnem kiosku, ki je pri nekaterih sprožal nezadovoljstvo, drugi pa so bili z možnostjo osvežitve po sprehodu zadovoljni, je Rokovnjač že pisal. Opažamo tudi skupine, ki si pripravljajo "divje" piknike in se na mesto pripeljejo z avti, čeprav naj bi bilo to prepovedano. Očitno pa je, da jezero nima gospodarja in vzdrževalca.

Gradiško jezero

Vprašanje strankam in ostalim za naslednjo številko: Kaj menite o usodi domačega gostinstva po odprtju avtocestnega odseka Trojane - Blagovica?

V tej smeri pa mi lahko podamo svoje mnenje in predloge. V SDS - Slovenski demokratični stranki imamo na lokalnem nivoju v svojem članstvu nekaj podjetnikov, sposobnih ljudi, ki so že v preteklosti predlagali, v katero smer in namene bi se lahko koristil prostor okoli gradiškega jezera. V SDS - Slovenski demokratični stranki menimo, da bi bilo smotno in tudi najkoristnejše prostor izkoristiti v namene turizma in to dejavnosti, kot so: sport, rekreacija, lov, ribolov, gostinstvo itd. Kajti mi vidimo trenutno možnost preživetja in perspektivo dostojnega razvoja v tej smeri.

Vendar to niso tako enostavne rešitve, kot jih lahko zapišemo. V SDS vidimo in podpiramo predvsem ljudi, ki tam živijo, delajo, imajo svojo zemljo ter nepremičnine in nazadnje tudi svoje probleme. Ti domačini oziroma vaščani so prvi, ki lahko na zastavljeno vprašanje kaj rečejo. SDS - Slovenska demokratična stranka ima v svojih aktih jasno

zapisano, da so razvoj ljudje in da je človek najvišja vrednota. Zato bomo v prvi vrsti podpirali predloge ljudi, ki tam živijo, posameznike in organizirana društva. Ko se bodo ti ljudje opredelili in povedali jasno, kaj želijo, lahko rečemo, da je s tem opravljenega že mnogo dela. Od tu naprej mora slediti željam ljudi občina, ki mora stvari spraviti v neke okvire, predvsem prostorsko ureditev in zazidalni načrt.

Ne verjamemo, da se lahko to zgodi čez noč, vendar dialogi, pogovori, usklajevanja in približevanja različnih interesov rabijo svoj čas. Treba je vztrajati in s skupnimi močmi pripravljati pogoje za nastop investorjev. Podpiramo pošteno delo, lojalno konkurenco in ne hitrih zaslužkarjev.

SDS

OO SDS Lukovica

Bregovi in plitvine se zaraščajo in če bomo naravo prepustili samo sebi, jezerske gladine kmalu na bo več - prekrilo jo bo rastlinje, bregovi bodo neprehodni. Nastalo bo močvirje (danes temu pravimo mokrišče), kjer bodo uživale vodne in obvodne žuželke, ptice, kače, žabe, kuščarji... Tudi taka vizije je možna, vendar bi bilo vseeno potrebno predvideti, kakšno korist naj bi od tega imeli občani občine Lukovica. Menimo, da je pričakovanje koristi za občane po vsem kar je naša občina žrtvovala za avtocesto, povsem upravičeno.

Vprašanje, ali je zaraščanje jezera dobro za občane ali ne, puščamo odprto, vsekakor pa je možna tudi drugačna pot - še vedno okolju prijazna, vendar z urejenimi bregovi jezera, očiščeno gladino, čolnarjenjem, (seveda brez motorjev), ribarjenjem, ureditvijo tematskih učnih poti, gostinsko ponudbo,

ki estetsko ne bo kvarila naravnega okolja ...

Skraini čas je, da občinska uprava (skupaj s pristojnimi državnimi institucijami, če je to potrebno) pripravi predloge (po možnosti več alternativnih) o razvoju jezera ter kdo naj bi z njim gospodaril in kako. Potem naj predloge z vsemi pozitivnimi in negativnimi vidiki javno predstavi občanom, ki naj v javni razpravi povedo svoje mnenje, občinski svet pa po temeljiti obravnavi sprejme najustreznejšo rešitev in izbere upravljavca (ali več upravljavcev), ki bodo sposobni začrtano politiko z dodeljenimi pooblastili učinkovito in v skupno korist izpeljati. Vsekakor tako, da bo tudi občina imela od tega profit, ne le stroške.

OO NSi Lukovica

Spoštovani občani občine Lukovica!

Ob občinskem prazniku vam iskreno
čestitamo
in vam želimo lepo praznovanje.
Šolarjem, dijakom in študentom
ter njihovim vzgojiteljem in učiteljem
pa želimo uspešno novo šolsko leto.

OO NSi Lukovica

zabvale

*Srce je omagalo,
dih je zastal,
a spomin, draga mama,
bo vedno ostal.*

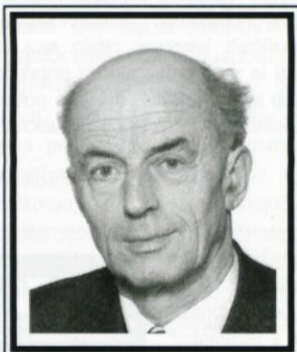
ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama, prababica, teta in tašča **JOŽEFA GABROVEC**, roj. Podbevšek s Krajnega Brda

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše ter vsem, ki ste nam kako drugače pomagali.

Zahvaljujemo se g. župniku Antonu Potokarju za obiske na domu in lepo opravljen pogrebni obred. Hvala Boži Požar za sestavo poslovilnega govora in Francu Novak za besede slovesa. Hvala pevcem mešanega pevskega zbora Sv. Tomaž iz Krašnje za ganljivo petje in praporščaku Francu Kosmatinu.

Hvala pogrebni službi MORANA iz Celja za tako sočutne pogrebne storitve. Iskrena hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot. Žalujoci vsi njeni

*Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo za vselej končali,
v bišo očetovo slo.*

ZAHVALA

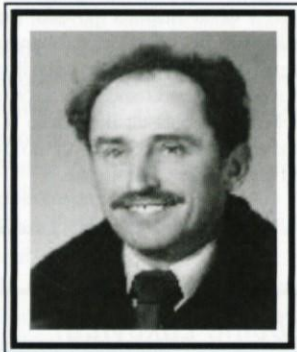
Ob boleči izgubi dragega očeta, dedka in brata **Jožeta Burje - Albina**, borca Šlandrove brigade, iz Brezovice 4 pri Zlatem Polju

Hvala vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem. Zahvaljujemo se gospodu župniku Andreju Svetetu za lep govor in mašni obred.

Najlepša hvala praporščakom iz vseh prisotnih občin in Vinku Jerasu za poslovilne besede, pevcem, trobentaču in pogrebni službi Vrbančič

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

*Ni smrt tisto, kar nas
loči,
in življenje ni, kar družiti
nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.
(M. Kacič)*

V SPOMIN

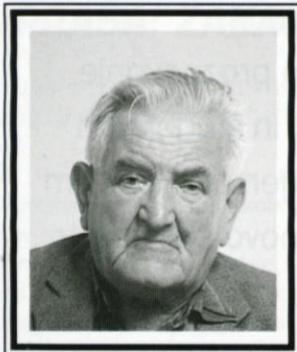
8. septembra bo minilo 10 let, odkar nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari oče

FRANC LEVC

iz Prilesja nad Blagovico

Hvala vsem, ki z lepo mislijo nanj stojite ob njegovem preranem grobu in prižgete svečo v njegov spomin.

Vsi njegovi domači

*Tako tibo, skromno si
trpel,
takašno tudi si življenje
imel,
zdaj rešen useb si bolečin,
za tabo ostal bo lep, a
boleč spomin.*

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je po težki bolezni zapustil naš dragi brat in stric

JOŽE LIPOVŠEK,

po domače Jerinov Jože iz Blagovice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, posebno Nepožlanovim, za pomoč, izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

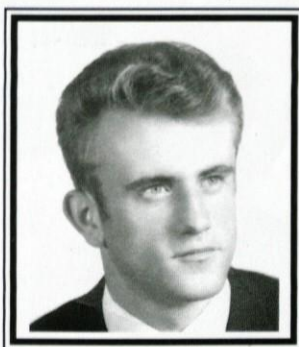
Še posebej se zahvaljujemo dr. Mirjam Pogačar - Zajc iz ZD Domžale in patronažni sestri Irmu Markovšek. Hvala gospodu Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, Andreju Ovcu za poslovilne besede ter pogrebni službi Vrbančič za pogrebne storitve.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, babice, prababice, tašče, sestre in tete **Tilke Grilj iz Krašnje** se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in svete maše. Iskreno se zahvaljujemo osebju ZD Lukovica, gospodu župniku Antonu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem, govorniku in vsem, ki ste jo pospremili na njeno zadnjo pot.

Vsi njeni

*Ena želja se ti je izpolnila,
da v krsti in zemlji domači
v Krašnji počivaš.*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj se je končalo zemeljsko življenje našega dragega **Jožeta Štruklja**

19. oktober 1943 Sp. Loke - 30. maj 2005 Ausgburg

Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku Antonu Potokarju za lepo opravljeno pogrebno svečanost. Vsem, ki ste nam ob boleči izgubi stali ob strani, nam izrekli sožalje in darovali za svete maše. Velika zahvala vsem sošolcem in prijateljem za prinesene sveče in spremstvo na zadnji poti. Prijateljem iz Ausgburga in Hrvaške za darovano cvetje preko leta. Zahvala pevcem iz Tržiča za prelepo petje pri sveti maši in na pokopališču, ge. Boži Požar za izjemno ganljive in občutene besede in Francu Novaku za lepo branje le-teh. Zahvala trobentaču in pogrebni službi Vrbančič za opravljene pogrebne storitve.

Še enkrat iskrena in pristrčna hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ste se še zadnjič poslovili od njega ter ga pospremili na zadnji poti in še vedno obiskujete njegov grob.

Vsi njegovi

Pekarna Čemažar iz Lukovice vam nudi pestro izbiro dnevno svežih domačih kruhov, pekovskega peciva, piškotov, jušnih rezancev ... **Za birme, poroke, svečane prireditve ... nudimo piškote vrhunske kvalitete, torte po naročilu ...**

Vse to za vas v Lukovici na
tel. 01 7235 702, 041 633 275, 041 521 523.

Delovni čas pekarnice v Lukovici
od 4. ure zjutraj do 13. ure.

Vsak dan razen nedelje svež domač kruh iz stare krušno-parne peči.
Vse naše izdelke vam z našo prodajalno dostavimo tudi na dom. **Pokličite našega voznika na 051 201 387 in oglasil se bo pri vas.**

ROKOVNJAC je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Majda Vesel; člani uredniškega odbora: Kamilo Domitrovič, Marta Keržan, Mojca Smrkolj, Irena Vodusek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: občina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; Produkcija: Agencija G Ljubljana, priprava in tisk: GRAFEX group, Podlipovica 31, 1411 Izlake; trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada 1.750 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici je otvoritev predora Trojane. Foto: Leon Andrejka

sam

SAM d.o.o.

Preserska cesta 1, 1235 Radomlje

Tel.: 01 7298 800, Faks: 01 7298 814

e-mail: info@sam.si, www.sam.si

Topdom

skupina

Za male in velike mojstre.

**Poiščite najnovejši
akcijski katalog na
prodajnih mestih
in izberite nekaj
za vaš dom.**

topakcija

27.8. do 24.9.2005

PRODAJNA MESTA:

Prodajalna **SAM JARŠE**, tel.: 01 7298 800 • Prodajalna **SAM STRANJE**, tel.: 01 7296 282

Prodajalna **SAM LATKOVA VAS**, tel.: 03 7032 700